

ACTUS APOSTOLORUM

Capitulum: [1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#) [11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#)
[17](#) [18](#) [19](#) [20](#) [21](#) [22](#) [23](#) [24](#) [25](#) [26](#) [27](#) [28](#)

CAPITULUM 1

Primum quidem sermonem feci de omnibus o Theophile quae coepit Iesus facere et docere

² usque in diem qua praeciens apostolis per Spiritum Sanctum quos elegit adsumptus est

³ quibus et praebuit se ipsum vivum post passionem suam in multis argumentis per dies quadraginta apparens eis et loquens de regno Dei

⁴ et convescens praecepit eis ab Hierosolymis ne discederent sed expectarent promissionem Patris quam audistis per os meum

⁵ quia Iohannes quidem baptizavit aqua vos autem baptizabimini Spiritu Sancto non post multos hos dies

⁶ igitur qui convenerant interrogabant eum dicentes Domine si in tempore hoc restitues regnum Israhel

⁷ dixit autem eis non est vestrum nosse tempora vel momenta quae Pater posuit in sua potestate

⁸ sed accipietis virtutem supervenientis Spiritus Sancti in vos et eritis mihi testes in Hierusalem et in omni Iudaea et Samaria et usque ad ultimum terrae

⁹ et cum haec dixisset videntibus illis elevatus est et nubes suscepit eum ab oculis eorum

¹⁰ cumque intuerentur in caelum eunte illo ecce duo viri adstiterunt iuxta illos in vestibus albis

¹¹ qui et dixerunt viri galilaei quid statis aspicientes in caelum hic Iesus qui adsumptus est a vobis in caelum sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in caelum

¹² tunc reversi sunt Hierosolymam a monte qui vocatur Oliveti qui est iuxta Hierusalem sabbati habens iter

¹³ et cum introissent in cenaculum ascenderunt ubi manebant Petrus et Iohannes Iacobus et Andreas Philippus et Thomas Bartholomeus et Mattheus Iacobus Alphei et Simon Zelotes et Iudas Iacobi

¹⁴ hii omnes erant perseverantes unanimiter in oratione cum mulieribus et Maria matre Iesu et fratribus eius

¹⁵ et in diebus illis exsurgens Petrus in medio fratrum dixit erat autem turba nominum simul fere centum viginti

¹⁶ viri fratres oportet impleri scripturam quam praedixit Spiritus Sanctus per os David de Iuda qui fuit dux eorum qui comprehenderunt Iesum

¹⁷ quia connumeratus erat in nobis et sortitus est sortem ministerii huius
¹⁸ et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis et suspensus crepuit medius et diffusa sunt omnia viscera eius
¹⁹ et notum factum est omnibus habitantibus Hierusalem ita ut appellaretur ager ille lingua eorum Acheldemach hoc est ager Sanguinis
²⁰ scriptum est enim in libro Psalmorum fiat commoratio eius deserta et non sit qui inhabitet in ea et episcopatum eius accipiat alius
²¹ oportet ergo ex his viris qui nobiscum congregati sunt in omni tempore quo intravit et exivit inter nos Dominus Iesus
²² incipiens a baptismo Iohannis usque in diem qua adsumptus est a nobis testem resurrectionis eius nobiscum fieri unum ex istis
²³ et statuerunt duos Ioseph qui vocabatur Barsabban qui cognominatus est Iustus et Matthiam
²⁴ et orantes dixerunt tu Domine qui corda nosti omnium ostende quem elegeris ex his duobus unum
²⁵ accipere locum ministerii huius et apostolatus de quo praevaricatus est Iudas ut abiret in locum suum
²⁶ et dederunt sortes eis et cecidit sors super Matthiam et adnumeratus est cum undecim apostolis

CAPITULUM 2

Et cum conplerentur dies pentecostes erant omnes pariter in eodem loco
² et factus est repente de caelo sonus tamquam advenientis spiritus vehementis et replevit totam domum ubi erant sedentes
³ et apparuerunt illis dispertitae linguae tamquam ignis seditque supra singulos eorum
⁴ et repleti sunt omnes Spiritu Sancto et coeperunt loqui aliis linguis prout Spiritus Sanctus dabat eloqui illis
⁵ erant autem in Hierusalem habitantes Iudaei viri religiosi ex omni natione quae sub caelo sunt
⁶ facta autem hac voce convenit multitudo et mente confusa est quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes
⁷ stupebant autem omnes et mirabantur dicentes nonne omnes ecce isti qui loquuntur Galilaei sunt
⁸ et quomodo nos audivimus unusquisque lingua nostra in qua nati sumus
⁹ Parthi et Medi et Elamitae et qui habitant Mesopotamiam et Iudaeam et Cappadociam Pontum et Asiam
¹⁰ Frygiam et Pamphiliam Aegyptum et partes Lybiae quae est circa Cyrenen et advenae romani
¹¹ Iudaei quoque et proselyti Cretes et Arabes audivimus loquentes eos nostris linguis magnalia Dei
¹² stupebant autem omnes et mirabantur ad invicem dicentes quidnam hoc vult esse
¹³ alii autem inridentes dicebant quia musto pleni sunt isti
¹⁴ stans autem Petrus cum undecim levavit vocem suam et locutus est eis viri Iudaei et qui habitatis Hierusalem universi hoc vobis notum sit et auribus percipite verba mea

15 non enim sicut vos aestimatis hii ebrii sunt cum sit hora diei tertia
16 sed hoc est quod dictum est per prophetam Iohel
17 et erit in novissimis diebus dicit Dominus effundam de Spiritu meo super omnem carnem et prophetabunt filii vestri et filiae vestrae et iuvenes vestri visiones videbunt et seniores vestri somnia somniabunt
18 et quidem super servos meos et super ancillas meas in diebus illis effundam de Spiritu meo et prophetabunt
19 et dabo prodigia in caelo sursum et signa in terra deorsum sanguinem et ignem et vaporem fumi
20 sol convertetur in tenebras et luna in sanguinem antequam veniat dies Domini magnus et manifestus
21 et erit omnis quicumque invocaverit nomen Domini salvus erit
22 viri israhelitae audite verba haec Iesum Nazarenum virum adprobatum a Deo in vobis virtutibus et prodigiis et signis quae fecit per illum Deus in medio vestri sicut vos scitis
23 hunc definito consilio et praescientia Dei traditum per manus iniquorum adfigentes interemistis
24 quem Deus suscitavit solutis doloribus inferni iuxta quod impossibile erat teneri illum ab eo
25 David enim dicit in eum providebam Dominum coram me semper quoniam a dextris meis est ne commovear
26 propter hoc laetatum est cor meum et exultavit lingua mea insuper et caro mea requiescet in spe
27 quoniam non derelinques animam meam in inferno neque dabis Sanctum tuum videre corruptionem
28 notas fecisti mihi vias vitae replebis me iucunditate cum facie tua
29 viri fratres liceat audenter dicere ad vos de patriarcha David quoniam et defunctus est et sepultus est et sepulchrum eius est apud nos usque in hodiernum diem
30 propheta igitur cum esset et sciret quia iureiurando iurasset illi Deus de fructu lumbi eius sedere super sedem eius
31 providens locutus est de resurrectione Christi quia neque derelictus est in inferno neque caro eius vidit corruptionem
32 hunc Iesum resuscitavit Deus cui omnes nos testes sumus
33 dextera igitur Dei exaltatus et promissione Spiritus Sancti accepta a Patre effudit hunc quem vos videtis et audistis
34 non enim David ascendit in caelos dicit autem ipse dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis
35 donec ponam inimicos tuos scabillum pedum tuorum
36 certissime ergo sciat omnis domus Israhel quia et Dominum eum et Christum Deus fecit hunc Iesum quem vos crucifixistis
37 his auditis compuncti sunt corde et dixerunt ad Petrum et ad reliquos apostolos quid faciemus viri fratres
38 Petrus vero ad illos paenitentiam inquit agite et baptizetur unusquisque vestrum in nomine Iesu Christi in remissionem peccatorum vestrorum et accipietis donum Sancti Spiritus
39 vobis enim est repromissio et filiis vestris et omnibus qui longe sunt quoscumque advocaverit Dominus Deus noster

⁴⁰ aliis etiam verbis pluribus testificatus est et exhortabatur eos dicens salvamini a generatione ista prava

⁴¹ qui ergo receperunt sermonem eius baptizati sunt et adpositae sunt in illa die animae circiter tria milia

⁴² erant autem perseverantes in doctrina apostolorum et communicatione fractionis panis et orationibus

⁴³ fiebat autem omni animae timor multa quoque prodigia et signa per apostolos fiebant in Hierusalem et metus erat magnus in universis

⁴⁴ omnes etiam qui credebant erant pariter et habebant omnia communia

⁴⁵ possessiones et substantias vendebant et dividebant illa omnibus prout cuique opus erat

⁴⁶ cotidie quoque perdurantes unanimiter in templo et frangentes circa domos panem sumebant cibum cum exultatione et simplicitate cordis

⁴⁷ conlaudantes Deum et habentes gratiam ad omnem plebem Dominus autem augebat qui salvi fierent cotidie in id ipsum

CAPITULUM 3

Petrus autem et Iohannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam

² et quidam vir qui erat claudus ex utero matris suae baiulabatur quem ponebant cotidie ad portam templi quae dicitur Speciosa ut peteret elemosynam ab introeuntibus in templum

³ is cum vidisset Petrum et Iohannem incipientes introire in templum rogabat ut elemosynam acciperet

⁴ intuens autem in eum Petrus cum Iohanne dixit respice in nos

⁵ at ille intendebat in eos sperans se aliquid accepturum ab eis

⁶ Petrus autem dixit argentum et aurum non est mihi quod autem habeo hoc tibi do in nomine Iesu Christi Nazareni surge et ambula

⁷ et adprehensa ei manu dextera adlevavit eum et protinus consolidatae sunt bases eius et plantae

⁸ et exiliens stetit et ambulabat et intravit cum illis in templum ambulans et exiliens et laudans Dominum

⁹ et vidit omnis populus eum ambulans et laudans Deum

¹⁰ cognoscebant autem illum quoniam ipse erat qui ad elemosynam sedebat ad Speciosam portam templi et impleti sunt stupore et extasi in eo quod contigerat illi

¹¹ cum teneret autem Petrum et Iohannem concurrunt omnis populus ad eos ad porticum qui appellatur Salomonis stupentes

¹² videns autem Petrus respondit ad populum viri israelitae quid miramini in hoc aut nos quid intuemini quasi nostra virtute aut pietate fecerimus hunc ambulare

¹³ Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob Deus patrum nostrorum glorificavit Filium suum Iesum quem vos quidem tradidistis et negastis ante faciem Pilati iudicante illo dimitti

¹⁴ vos autem sanctum et iustum negastis et petistis virum homicidam donari vobis

¹⁵ auctorem vero vitae interfecistis quem Deus suscitavit a mortuis cuius nos testes sumus

¹⁶ et in fide nominis eius hunc quem videtis et nostis confirmavit nomen eius et fides quae per eum est dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum

- ¹⁷ et nunc fratres scio quia per ignorantiam fecistis sicut et principes vestri
- ¹⁸ Deus autem quae praenuntiavit per os omnium prophetarum pati Christum suum implevit sic
- ¹⁹ paenitemini igitur et convertimini ut deleantur vestra peccata
- ²⁰ ut cum venerint tempora refrigerii a conspectu Domini et miserit eum qui praedicatus est vobis Iesum Christum
- ²¹ quem oportet caelum quidem suscipere usque in tempora restitutionis omnium quae locutus est Deus per os sanctorum suorum a saeculo prophetarum
- ²² Moses quidem dixit quia prophetam vobis suscitabit Dominus Deus vester de fratribus vestris tamquam me ipsum audietis iuxta omnia quaecumque locutus fuerit vobis
- ²³ erit autem omnis anima quae non audierit prophetam illum exterminabitur de plebe
- ²⁴ et omnes prophetae a Samuhel et deinceps qui locuti sunt et adnuntiaverunt dies istos
- ²⁵ vos estis filii prophetarum et testamenti quod disposuit Deus ad patres vestros dicens ad Abraham et in semine tuo benedicentur omnes familiae terrae
- ²⁶ vobis primum Deus suscitans Filium suum misit eum benedicentem vobis ut convertat se unusquisque a nequitia sua

CAPITULUM 4

- I**loquentibus autem illis ad populum supervenerunt sacerdotes et magistratus templi et Sadducae
- ² dolentes quod docerent populum et adnuntiarent in Iesu resurrectionem ex mortuis
- ³ et iniecerunt in eis manus et posuerunt eos in custodiam in crastinum erat enim iam vespera
- ⁴ multi autem eorum qui audierant verbum crediderunt et factus est numerus virorum quinque milia
- ⁵ factum est autem in crastinum ut congregarentur principes eorum et seniores et scribae in Hierusalem
- ⁶ et Annas princeps sacerdotum et Caiphas et Iohannes et Alexander et quotquot erant de genere sacerdotali
- ⁷ et statuentes eos in medio interrogabant in qua virtute aut in quo nomine fecistis hoc vos
- ⁸ tunc Petrus repletus Spiritu Sancto dixit ad eos principes populi et seniores
- ⁹ si nos hodie diiudicamur in benefacto hominis infirmi in quo iste salvus factus est
- ¹⁰ notum sit omnibus vobis et omni plebi Israhel quia in nomine Iesu Christi Nazareni quem vos crucifixistis quem Deus suscitavit a mortuis in hoc iste adstat coram vobis sanus
- ¹¹ hic est lapis qui reprobatus est a vobis aedificantibus qui factus est in caput anguli
- ¹² et non est in alio aliquo salus nec enim nomen aliud est sub caelo datum hominibus in quo oportet nos salvos fieri
- ¹³ videntes autem Petri constantiam et Iohannis conperto quod homines essent sine litteris et idiotae admirabantur et cognoscebant eos quoniam cum Iesu fuerant
- ¹⁴ hominem quoque videntes stantem cum eis qui curatus fuerat nihil poterant contradicere
- ¹⁵ iusserunt autem eos foras extra concilium secedere et conferebant ad invicem
- ¹⁶ dicentes quid faciemus hominibus istis quoniam quidem notum signum factum est per

eos omnibus habitantibus in Hierusalem manifestum et non possumus negare
17 sed ne amplius divulgetur in populum comminemur eis ne ultra loquantur in nomine hoc ulli hominum
18 et vocantes eos denuntiaverunt ne omnino loquerentur neque docerent in nomine Iesu
19 Petrus vero et Iohannes respondentes dixerunt ad eos si iustum est in conspectu Dei vos potius audire quam Deum iudicare
20 non enim possumus quae vidimus et audivimus non loqui
21 at illi comminantes dimiserunt eos non invenientes quomodo punirent eos propter populum quia omnes clarificabant Deum in eo quod acciderat
22 annorum enim erat amplius quadraginta homo in quo factum erat signum istud sanitatis
23 dimissi autem venerunt ad suos et adnuntiaverunt eis quanta ad eos principes sacerdotum et seniores dixissent
24 qui cum audissent unanimiter levaverunt vocem ad Deum et dixerunt Domine tu qui fecisti caelum et terram et mare et omnia quae in eis sunt
25 qui Spiritu Sancto per os patris nostri David pueri tui dixisti quare fremuerunt gentes et populi meditati sunt inania
26 adstiterunt reges terrae et principes convenerunt in unum adversus Dominum et adversus Christum eius
27 convenerunt enim vere in civitate ista adversus sanctum puerum tuum Iesum quem unxisti Herodes et Pontius Pilatus cum gentibus et populis Israel
28 facere quae manus tua et consilium decreverunt fieri
29 et nunc Domine respice in minas eorum et da servis tuis cum omni fiducia loqui verbum tuum
30 in eo cum manum tuam extendas sanitates et signa et prodigia fieri per nomen sancti Filii tui Iesu
31 et cum orassent motus est locus in quo erant congregati et repleti sunt omnes Spiritu Sancto et loquebantur verbum Dei cum fiducia
32 multitudinis autem credentium erat cor et anima una nec quisquam eorum quae possidebant aliquid suum esse dicebat sed erant illis omnia communia
33 et virtute magna reddebant apostoli testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini et gratia magna erat in omnibus illis
34 neque enim quisquam egens erat inter illos quotquot enim possessores agrorum aut domorum erant vendentes adferebant pretia eorum quae vendebant
35 et ponebant ante pedes apostolorum dividebantur autem singulis prout cuique opus erat
36 Ioseph autem qui cognominatus est Barnabas ab apostolis quod est interpretatum Filius consolationis Levites Cyprius genere
37 cum haberet agrum vendidit illum et adtulit pretium et posuit ante pedes apostolorum

CAPITULUM 5

Vir autem quidam nomine Ananias cum Saffira uxore sua vendidit agrum
2 et fraudavit de pretio agri conscia uxore sua et adferens partem quandam ad pedes apostolorum posuit
3 dixit autem Petrus Anania cur temptavit Satanas cor tuum mentiri te Spiritui Sancto et fraudare de pretio agri

⁴ nonne manens tibi manebat et venundatum in tua erat potestate quare posuisti in corde tuo hanc rem non es mentitus hominibus sed Deo

⁵ audiens autem Ananias haec verba cecidit et exspiravit et factus est timor magnus in omnes qui audierant

⁶ surgentes autem iuvenes amoverunt eum et efferentes sepelierunt

⁷ factum est autem quasi horarum trium spatium et uxor ipsius nesciens quod factum fuerat introiit

⁸ respondit autem ei Petrus dic mihi si tanti agrum vendidistis at illa dixit etiam tanti

⁹ Petrus autem ad eam quid utique convenit vobis temptare Spiritum Domini ecce pedes eorum qui sepelierunt virum tuum ad ostium et efferent te

¹⁰ confestim cecidit ante pedes eius et exspiravit intrantes autem iuvenes invenerunt illam mortuam et extulerunt et sepelierunt ad virum suum

¹¹ et factus est timor magnus in universa ecclesia et in omnes qui audierunt haec

¹² per manus autem apostolorum fiebant signa et prodigia multa in plebe et erant unanimiter omnes in porticu Salomonis

¹³ ceterorum autem nemo audebat coniungere se illis sed magnificabat eos populus

¹⁴ magis autem augebatur credentium in Domino multitudo virorum ac mulierum

¹⁵ ita ut in plateas eicerent infirmos et ponerent in lectulis et grabattis ut veniente Petro saltim umbra illius obumbraret quemquam eorum

¹⁶ concurrebat autem et multitudo vicinarum civitatum Hierusalem adferentes aegros et vexatos ab spiritibus inmundis qui curabantur omnes

¹⁷ exsurgens autem princeps sacerdotum et omnes qui cum illo erant quae est heresis Sadducaeorum repleti sunt zelo

¹⁸ et iniecerunt manus in apostolos et posuerunt illos in custodia publica

¹⁹ angelus autem Domini per noctem aperiens ianuas carceris et educens eos dixit

²⁰ ite et stantes loquimini in templo plebi omnia verba vitae huius

²¹ qui cum audissent intraverunt diluculo in templum et docebant adveniens autem princeps sacerdotum et qui cum eo erant convocaverunt concilium et omnes seniores filiorum Israhel et miserunt in carcerem ut adducerentur

²² cum venissent autem ministri et aperto carcere non invenissent illos reversi nuntiaverunt

²³ dicentes carcerem quidem invenimus clausum cum omni diligentia et custodes stantes ad ianuas aperientes autem neminem intus invenimus

²⁴ ut audierunt autem hos sermones magistratus templi et principes sacerdotum ambigebant de illis quidnam fieret

²⁵ adveniens autem quidam nuntiavit eis quia ecce viri quos posuistis in carcere sunt in templo stantes et docentes populum

²⁶ tunc abiit magistratus cum ministris et adduxit illos sine vi timebant enim populum ne lapidarentur

²⁷ et cum adduxissent illos statuerunt in concilio et interrogavit eos princeps sacerdotum

²⁸ dicens praecipiendo praecepimus vobis ne doceretis in nomine isto et ecce replestis Hierusalem doctrina vestra et vultis inducere super nos sanguinem hominis istius

²⁹ respondens autem Petrus et apostoli dixerunt oboedire oportet Deo magis quam hominibus

³⁰ Deus patrum nostrorum suscitavit Iesum quem vos interemistis suspendentes in ligno

³¹ hunc Deus principem et salvatorem exaltavit dextera sua ad dandam paenitentiam Israhel et remissionem peccatorum

³² et nos sumus testes horum verborum et Spiritus Sanctus quem dedit Deus omnibus oboedientibus sibi

³³ haec cum audissent dissecabantur et cogitabant interficere illos

³⁴ surgens autem quidam in concilio Phariseus nomine Gamalihel legis doctor honorabilis universae plebi iussit foras ad breve homines fieri

³⁵ dixitque ad illos viri israhelitae adtendite vobis super hominibus istis quid acturi sitis

³⁶ ante hos enim dies extitit Theodas dicens esse se aliquem cui consensit virorum numerus circiter quadringentorum qui occisus est et omnes quicumque credebant ei dissipati sunt et redactus est ad nihilum

³⁷ post hunc extitit ludas Galilaeus in diebus professionis et avertit populum post se et ipse periit et omnes quotquot consenserunt ei dispersi sunt

³⁸ et nunc itaque dico vobis discedite ab hominibus istis et sinite illos quoniam si est ex hominibus consilium hoc aut opus dissolvetur

³⁹ si vero ex Deo est non poteritis dissolvere eos ne forte et Deo repugnare inveniamini consenserunt autem illi

⁴⁰ et convocantes apostolos caesis denuntiaverunt ne loquerentur in nomine Iesu et dimiserunt eos

⁴¹ et illi quidem ibant gaudentes a conspectu concilii quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati

⁴² omni autem die in templo et circa domos non cessabant docentes et evangelizantes Christum Iesum

CAPITULUM 6

In diebus autem illis crescente numero discipulorum factus est murmur Graecorum adversus Hebraeos eo quod dispicerentur in ministerio cotidiano viduae eorum

² convocantes autem duodecim multitudinem discipulorum dixerunt non est aequum nos derelinquere verbum Dei et ministrare mensis

³ considerate ergo fratres viros ex vobis boni testimonii septem plenos Spiritu et sapientia quos constituamus super hoc opus

⁴ nos vero orationi et ministerio verbi instantes erimus

⁵ et placuit sermo coram omni multitudine et elegerunt Stephanum virum plenum fide et Spiritu Sancto et Philippum et Prochorum et Nicanorem et Timonem et Parmenam et Nicolaum advenam Antiochenum

⁶ hos statuerunt ante conspectum apostolorum et orantes inposuerunt eis manus

⁷ et verbum Dei crescebat et multiplicabatur numerus discipulorum in Hierusalem valde multa etiam turba sacerdotum oboediebat fidei

⁸ Stephanus autem plenus gratia et fortitudine faciebat prodigia et signa magna in populo

⁹ surrexerunt autem quidam de synagoga quae appellatur Libertinorum et Cyrenensium et Alexandrinorum et eorum qui erant a Cilicia et Asia disputantes cum Stephano

¹⁰ et non poterant resistere sapientiae et Spiritui quo loquebatur

¹¹ tunc submiserunt viros qui dicerent se audisse eum dicentem verba blasphemiae in Moysen et Deum

¹² commoverunt itaque plebem et seniores et scribas et concurrentes rapuerunt eum et

adduxerunt in concilium

¹³ et statuerunt testes falsos dicentes homo iste non cessat loqui verba adversus locum sanctum et legem

¹⁴ audivimus enim eum dicentem quoniam Iesus Nazarenus hic destruet locum istum et mutabit traditiones quas tradidit nobis Moses

¹⁵ et intuentes eum omnes qui sedebant in concilio viderunt faciem eius tamquam faciem angeli

CAPITULUM 7

dixit autem princeps sacerdotum si haec ita se habent

² qui ait viri fratres et patres audite Deus gloriae apparuit patri nostro Abraham cum esset in Mesopotamiam priusquam moraretur in Charram

³ et dixit ad illum exi de terra tua et de cognatione tua et veni in terram quam tibi monstravero

⁴ tunc exiit de terra Chaldeorum et habitavit in Charram et inde postquam mortuus est pater eius transtulit illum in terram istam in qua nunc vos habitatis

⁵ et non dedit illi hereditatem in ea nec passum pedis et repromisit dare illi eam in possessionem et semini eius post ipsum cum non haberet filium

⁶ locutus est autem Deus quia erit semen eius accola in terra aliena et servituti eos subicient et male tractabunt eos annis quadringentis

⁷ et gentem cui servierint iudicabo ego dixit Deus et post haec exhibunt et deservient mihi in loco isto

⁸ et dedit illi testamentum circumcisionis et sic genuit Isaac et circumcidit eum die octava et Isaac Iacob et Iacob duodecim patriarchas

⁹ et patriarchae aemulantes Ioseph vendiderunt in Aegyptum et erat Deus cum eo

¹⁰ et eripuit eum ex omnibus tribulationibus eius et dedit ei gratiam et sapientiam in conspectu Pharaonis regis Aegypti et constituit eum praepositum super Aegyptum et super omnem domum suam

¹¹ venit autem fames in universam Aegyptum et Chanaan et tribulatio magna et non inveniebant cibos patres nostri

¹² cum audisset autem Iacob esse frumentum in Aegypto misit patres nostros primum

¹³ et in secundo cognitus est Ioseph a fratribus suis et manifestatum est Pharaoni genus eius

¹⁴ mittens autem Ioseph accersivit Iacob patrem suum et omnem cognationem in animabus septuaginta quinque

¹⁵ et descendit Iacob in Aegyptum et defunctus est ipse et patres nostri

¹⁶ et translati sunt in Sychem et positi sunt in sepulchro quod emit Abraham pretio argenti a filiis Emmor filii Sychem

¹⁷ cum adpropinquaret autem tempus repromissionis quam confessus erat Deus Abrahae crevit populus et multiplicatus est in Aegypto

¹⁸ quoadusque surrexit rex alius in Aegypto qui non sciebat Ioseph

¹⁹ hic circumveniens genus nostrum adflixit patres ut exponerent infantes suos ne vivificarentur

²⁰ eodem tempore natus est Moses et fuit gratus Deo qui nutritus est tribus mensibus in domo patris sui

21 exposito autem illo sustulit eum filia Pharaonis et enutrivit eum sibi in filium
22 et eruditus est Moses omni sapientia Aegyptiorum et erat potens in verbis et in operibus suis
23 cum autem impleretur ei quadraginta annorum tempus ascendit in cor eius ut visitaret fratres suos filios Israhel
24 et cum vidisset quendam iniuriam patientem vindicavit illum et fecit ultionem ei qui iniuriam sustinebat percusso Aegyptio
25 existimabat autem intellegere fratres quoniam Deus per manum ipsius daret salutem illis at illi non intellexerunt
26 sequenti vero die apparuit illis litigantibus et reconciliabat eos in pacem dicens viri fratres estis ut quid nocetis alterutrum
27 qui autem iniuriam faciebat proximo reppulit eum dicens quis te constituit principem et iudicem super nos
28 numquid interficere me tu vis quemadmodum interfecisti heri Aegyptium
29 fugit autem Moses in verbo isto et factus est advena in terra Madiam ubi generavit filios duos
30 et expletis annis quadraginta apparuit illi in deserto montis Sina angelus in igne flammae rubi
31 Moses autem videns admiratus est visum et accedente illo ut consideraret facta est vox Domini
32 ego Deus patrum tuorum Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob tremefactus autem Moses non audebat considerare
33 dixit autem illi Dominus solve calciamentum pedum tuorum locus enim in quo stas terra sancta est
34 videns vidi adflictionem populi mei qui est in Aegypto et gemitum eorum audivi et descendi liberare eos et nunc veni et mittam te in Aegyptum
35 hunc Mosen quem negaverunt dicentes quis te constituit principem et iudicem hunc Deus principem et redemptorem misit cum manu angeli qui apparuit illi in rubo
36 hic eduxit illos faciens prodigia et signa in terra Aegypti et in Rubro mari et in deserto annis quadraginta
37 hic est Moses qui dixit filiis Israhel prophetam vobis suscitabit Deus de fratribus vestris tamquam me
38 hic est qui fuit in ecclesia in solitudine cum angelo qui loquebatur ei in monte Sina et cum patribus nostris qui accepit verba vitae dare nobis
39 cui noluerunt oboedire patres nostri sed reppulerunt et aversi sunt cordibus suis in Aegyptum
40 dicentes ad Aaron fac nobis deos qui praecedant nos Moses enim hic qui eduxit nos de terra Aegypti nescimus quid factum sit ei
41 et vitulum fecerunt in illis diebus et obtulerunt hostiam simulacro et laetabantur in operibus manuum suarum
42 convertit autem Deus et tradidit eos servire militiae caeli sicut scriptum est in libro Prophetarum numquid victimas aut hostias obtulistis mihi annis quadraginta in deserto domus Israhel
43 et suscepistis tabernaculum Moloch et sidus dei vestri Rempham figuras quas fecistis adorare eas et transferam vos trans Babylonem
44 tabernaculum testimonii fuit patribus nostris in deserto sicut disposuit loquens ad

Mosen ut faceret illud secundum formam quam viderat

⁴⁵ quod et induxerunt suscipientes patres nostri cum Iesu in possessionem gentium quas expulit Deus a facie patrum nostrorum usque in diebus David

⁴⁶ qui invenit gratiam ante Deum et petiit ut inveniret tabernaculum Deo Iacob

⁴⁷ Salomon autem aedificavit illi domum

⁴⁸ sed non Excelsus in manufactis habitat sicut propheta dicit

⁴⁹ caelum mihi sedis est terra autem scabillum pedum meorum quam domum aedificabitis mihi dicit Dominus aut quis locus requietionis meae est

⁵⁰ nonne manus mea fecit haec omnia

⁵¹ dura cervice et incircumcisi cordibus et auribus vos semper Spiritui Sancto resistitis sicut patres vestri et vos

⁵² quem prophetarum non sunt persecuti patres vestri et occiderunt eos qui praenuntiabant de adventu Iusti cuius vos nunc proditores et homicidae fuistis

⁵³ qui accepistis legem in dispositionem angelorum et non custodistis

⁵⁴ audientes autem haec dissecabantur cordibus suis et stridebant dentibus in eum

⁵⁵ cum autem esset plenus Spiritu Sancto intendens in caelum vidit gloriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei

⁵⁶ et ait ecce video caelos apertos et Filium hominis a dextris stantem Dei

⁵⁷ exclamantes autem voce magna continuerunt aures suas et impetum fecerunt unanimiter in eum

⁵⁸ et eicientes eum extra civitatem lapidabant et testes deposuerunt vestimenta sua secus pedes adolescentis qui vocabatur Saulus

⁵⁹ et lapidabant Stephanum invocantem et dicentem Domine Iesu suscipe spiritum meum

⁶⁰ positus autem genibus clamavit voce magna Domine ne statuas illis hoc peccatum et cum hoc dixisset obdormivit Saulus autem erat consentiens neci eius

CAPITULUM 8

facta est autem in illa die persecutio magna in ecclesia quae erat Hierosolymis et omnes dispersi sunt per regiones Iudaeae et Samariae praeter apostolos

² curaverunt autem Stephanum viri timorati et fecerunt planctum magnum super illum

³ Saulus vero devastabat ecclesiam per domos intrans et trahens viros ac mulieres tradebat in custodiam

⁴ igitur qui dispersi erant pertransiebant evangelizantes verbum

⁵ Philippus autem descendens in civitatem Samariae praedicabat illis Christum

⁶ intendebant autem turbae his quae a Philippo dicebantur unanimiter audientes et videntes signa quae faciebat

⁷ multi enim eorum qui habebant spiritus imundos clamantes voce magna exiebant multi autem paralytici et claudi curati sunt

⁸ factum est ergo magnum gaudium in illa civitate

⁹ vir autem quidam nomine Simon qui ante fuerat in civitate magus seducens gentem Samariae dicens esse se aliquem magnum

¹⁰ cui auscultabant omnes a minimo usque ad maximum dicentes hic est virtus Dei quae vocatur Magna

¹¹ attendebant autem eum propter quod multo tempore magicis suis dementasset eos

12 cum vero credidissent Philippo evangelizanti de regno Dei et nomine Iesu Christi baptizabantur viri ac mulieres

13 tunc Simon et ipse credidit et cum baptizatus esset adherebat Philippo videns etiam signa et virtutes maximas fieri stupens admirabatur

14 cum autem audissent apostoli qui erant Hierosolymis quia recepit Samaria verbum Dei miserunt ad illos Petrum et Iohannem

15 qui cum venissent oraverunt pro ipsis ut acciperent Spiritum Sanctum

16 nondum enim in quemquam illorum venerat sed baptizati tantum erant in nomine Domini Iesu

17 tunc inponebant manus super illos et accipiebant Spiritum Sanctum

18 cum vidisset autem Simon quia per inpositionem manus apostolorum daretur Spiritus Sanctus obtulit eis pecuniam

19 dicens date et mihi hanc potestatem ut cuicumque inposuero manus accipiat Spiritum Sanctum Petrus autem dixit ad eum

20 pecunia tua tecum sit in perditionem quoniam donum Dei existimasti pecunia possideri

21 non est tibi pars neque sors in sermone isto cor enim tuum non est rectum coram Deo

22 paenitentiam itaque age ab hac nequitia tua et roga Deum si forte remittatur tibi haec cogitatio cordis tui

23 in felle enim amaritudinis et obligatione iniquitatis video te esse

24 respondens autem Simon dixit precamini vos pro me ad Dominum ut nihil veniat super me horum quae dixistis

25 et illi quidem testificati et locuti verbum Domini rediebant Hierosolymam et multis regionibus Samaritanorum evangelizabant

26 angelus autem Domini locutus est ad Philippum dicens surge et vade contra meridianum ad viam quae descendit ab Hierusalem in Gazam haec est deserta

27 et surgens abiit et ecce vir aethiops eunuchus potens Candacis reginae Aethiopum qui erat super omnes gazas eius venerat adorare in Hierusalem

28 et revertebatur sedens super currum suum legensque prophetam Esaïam

29 dixit autem Spiritus Philippo accede et adiunge te ad currum istum

30 adcurrrens autem Philippus audivit illum legentem Esaïam prophetam et dixit putasne intellegis quae legis

31 qui ait et quomodo possum si non aliquis ostenderit mihi rogavitque Philippum ut ascenderet et sederet secum

32 locus autem scripturae quam legebat erat hic tamquam ovis ad occisionem ductus est et sicut agnus coram tondente se sine voce sic non aperuit os suum

33 in humilitate iudicium eius sublatum est generationem illius quis enarrabit quoniam tollitur de terra vita eius

34 respondens autem eunuchus Philippo dixit obsecro te de quo propheta dicit hoc de se an de alio aliquo

35 aperiens autem Philippus os suum et incipiens ab scriptura ista evangelizavit illi Iesum

36 et dum irent per viam venerunt ad quandam aquam et ait eunuchus ecce aqua quid prohibet me baptizari

37

38 et iussit stare currum et descenderunt uterque in aquam Philippus et eunuchus et baptizavit eum

³⁹ cum autem ascendissent de aqua Spiritus Domini rapuit Philippum et amplius non vidit eum eunuchus ibat enim per viam suam gaudens

⁴⁰ Philippus autem inventus est in Azoto et pertransiens evangelizabat civitatibus cunctis donec veniret Caesaream

CAPITULUM 9

Saulus autem adhuc inspirans minarum et caedis in discipulos Domini accessit ad principem sacerdotum

² et petiit ab eo epistulas in Damascum ad synagogas ut si quos invenisset huius viae viros ac mulieres vinctos perduceret in Hierusalem

³ et cum iter faceret contigit ut adpropinquaret Damasco et subito circumfulsit eum lux de caelo

⁴ et cadens in terram audivit vocem dicentem sibi Saule Saule quid me persequeris

⁵ qui dixit quis es Domine et ille ego sum Iesus quem tu persequeris

⁶

⁷ sed surge et ingredere civitatem et dicetur tibi quid te oporteat facere viri autem illi qui comitabantur cum eo stabant stupefacti audientes quidem vocem neminem autem videntes

⁸ surrexit autem Saulus de terra apertisque oculis nihil videbat ad manus autem illum trahentes introduxerunt Damascum

⁹ et erat tribus diebus non videns et non manducavit neque bibit

¹⁰ erat autem quidam discipulus Damasci nomine Ananias et dixit ad illum in visu Dominus Anania at ille ait ecce ego Domine

¹¹ et Dominus ad illum surgens vade in vicum qui vocatur Rectus et quaere in domo Iudae Saulum nomine Tarsensem ecce enim orat

¹² et vidit virum Ananiam nomine introeuntem et inponentem sibi manus ut visum recipiat

¹³ respondit autem Ananias Domine audivi a multis de viro hoc quanta mala sanctis tuis fecerit in Hierusalem

¹⁴ et hic habet potestatem a principibus sacerdotum alligandi omnes qui invocant nomen tuum

¹⁵ dixit autem ad eum Dominus vade quoniam vas electionis est mihi iste ut portet nomen meum coram gentibus et regibus et filiis Israel

¹⁶ ego enim ostendam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati

¹⁷ et abiit Ananias et introivit in domum et inponens ei manus dixit Saule frater Dominus misit me Iesus qui apparuit tibi in via qua veniebas ut videas et implearis Spiritu Sancto

¹⁸ et confestim ceciderunt ab oculis eius tamquam squamae et visum recepit et surgens baptizatus est

¹⁹ et cum accepisset cibum confortatus est fuit autem cum discipulis qui erant Damasci per dies aliquot

²⁰ et continuo in synagogis praedicabat Iesum quoniam hic est Filius Dei

²¹ stupebant autem omnes qui audiebant et dicebant nonne hic est qui expugnabat in Hierusalem eos qui invocabant nomen istud et huc ad hoc venit ut vinctos illos duceret ad principes sacerdotum

²² Saulus autem magis convalescebat et confundebat Iudaeos qui habitabant Damasci adfirmans quoniam hic est Christus

- ²³ cum implerentur autem dies multi consilium fecerunt Iudaei ut eum interficerent
- ²⁴ notae autem factae sunt Saulo insidiae eorum custodiebant autem et portas die ac nocte ut eum interficerent
- ²⁵ accipientes autem discipuli eius nocte per murum dimiserunt eum submittentes in porta
- ²⁶ cum autem venisset in Hierusalem temptabat iungere se discipulis et omnes timebant eum non credentes quia esset discipulus
- ²⁷ Barnabas autem adprehensum illum duxit ad apostolos et narravit illis quomodo in via vidisset Dominum et quia locutus est ei et quomodo in Damasco fiducialiter egerit in nomine Iesu
- ²⁸ et erat cum illis intrans et exiens in Hierusalem et fiducialiter agens in nomine Domini
- ²⁹ loquebatur quoque et disputabat cum Graecis illi autem quaerebant occidere eum
- ³⁰ quod cum cognovissent fratres deduxerunt eum Caesaream et dimiserunt Tarsum
- ³¹ ecclesia quidem per totam Iudaeam et Galilaeam et Samariam habebat pacem et aedificabatur ambulans in timore Domini et consolatione Sancti Spiritus replebatur
- ³² factum est autem Petrum dum pertransiret universos devenire et ad sanctos qui habitabant Lyddae
- ³³ invenit autem ibi hominem quendam nomine Aeneam ab annis octo iacentem in grabatto qui erat paralyticus
- ³⁴ et ait illi Petrus Aeneas sanat te Iesus Christus surge et sterne tibi et continuo surrexit
- ³⁵ et viderunt illum omnes qui habitabant Lyddae et Saronae qui conversi sunt ad Dominum
- ³⁶ in loppe autem fuit quaedam discipula nomine Tabitas quae interpretata dicitur Dorcas haec erat plena operibus bonis et elemosynis quas faciebat
- ³⁷ factum est autem in diebus illis ut infirmata moreretur quam cum lavissent posuerunt eam in cenaculo
- ³⁸ cum autem prope esset Lydda ab loppe discipuli audientes quia Petrus esset in ea miserunt duos viros ad eum rogantes ne pigriteris venire usque ad nos
- ³⁹ exsurgens autem Petrus venit cum illis et cum advenisset duxerunt illum in cenaculum et circumsteterunt illum omnes viduae flentes et ostendentes tunicas et vestes quas faciebat illis Dorcas
- ⁴⁰ eiectis autem omnibus foras Petrus ponens genua oravit et conversus ad corpus dixit Tabita surge at illa aperuit oculos suos et viso Petro resedit
- ⁴¹ dans autem illi manum erexit eam et cum vocasset sanctos et viduas adsignavit eam vivam
- ⁴² notum autem factum est per universam loppen et crediderunt multi in Domino
- ⁴³ factum est autem ut dies multos moraretur in loppe apud quendam Simonem coriarium

CAPITULUM 10

- V**ir autem quidam erat in Caesarea nomine Cornelius centurio cohortis quae dicitur Italica
- ² religiosus et timens Deum cum omni domo sua faciens elemosynas multas plebi et deprecans Deum semper
- ³ vidit in visu manifeste quasi hora nona diei angelum Dei introeuntem ad se et dicentem sibi Corneli

⁴ at ille intuens eum timore correptus dixit quid est domine dixit autem illi orationes tuae et elemosynae tuae ascenderunt in memoriam in conspectu Dei

⁵ et nunc mitte viros in loppen et accersi Simonem quendam qui cognominatur Petrus

⁶ hic hospitatur apud Simonem quendam coriarium cuius est domus iuxta mare

⁷ et cum discessisset angelus qui loquebatur illi vocavit duos domesticos suos et militem metuentem Dominum ex his qui illi parebant

⁸ quibus cum narrasset omnia misit illos in loppen

⁹ postera autem die iter illis facientibus et adpropinquantibus civitati ascendit Petrus in superiora ut oraret circa horam sextam

¹⁰ et cum esuriret voluit gustare parantibus autem eis cecidit super eum mentis excessus

¹¹ et videt caelum apertum et descendens vas quoddam velut linteum magnum quattuor initiis submitti de caelo in terram

¹² in quo erant omnia quadrupedia et serpentina terrae et volatilia caeli

¹³ et facta est vox ad eum surge Petre et occide et manduca

¹⁴ ait autem Petrus absit Domine quia numquam manducavi omne commune et inmundum

¹⁵ et vox iterum secundo ad eum quae Deus purificavit ne tu commune dixeris

¹⁶ hoc autem factum est per ter et statim receptum est vas in caelum

¹⁷ et dum intra se haesitaret Petrus quidnam esset visio quam vidisset ecce viri qui missi erant a Cornelio inquirentes domum Simonis adstiterunt ad ianuam

¹⁸ et cum vocassent interrogabant si Simon qui cognominatur Petrus illic haberet hospitium

¹⁹ Petro autem cogitante de visione dixit Spiritus ei ecce viri tres quaerunt te

²⁰ surge itaque et descende et vade cum eis nihil dubitans quia ego misi illos

²¹ descendens autem Petrus ad viros dixit ecce ego sum quem quaeritis quae causa est propter quam venistis

²² qui dixerunt Cornelius centurio vir iustus et timens Deum et testimonium habens ab universa gente Iudaeorum responsum accepit ab angelo sancto accersire te in domum suam et audire verba abs te

²³ introducens igitur eos recepit hospitio sequenti autem die surgens profectus est cum eis et quidam ex fratribus ab loppe comitati sunt eum

²⁴ altera autem die introivit Caesaream Cornelius vero expectabat illos convocatis cognatis suis et necessariis amicis

²⁵ et factum est cum introisset Petrus obvius ei Cornelius et procidens ad pedes adoravit

²⁶ Petrus vero levavit eum dicens surge et ego ipse homo sum

²⁷ et loquens cum illo intravit et invenit multos qui convenerant

²⁸ dixitque ad illos vos scitis quomodo abominatum sit viro Iudaeo coniungi aut accedere ad alienigenam et mihi ostendit Deus neminem communem aut inmundum dicere hominem

²⁹ propter quod sine dubitatione veni accersitus interrogo ergo quam ob causam accersistis me

³⁰ et Cornelius ait a nudius quartana die usque in hanc horam orans eram hora nona in domo mea et ecce vir stetit ante me in veste candida et ait

³¹ Corneli exaudita est oratio tua et elemosynae tuae commemoratae sunt in conspectu Dei

³² mitte ergo in luppen et accersi Simonem qui cognominatur Petrus hic hospitatur in domo Simonis coriarii iuxta mare

³³ confestim igitur misi ad te et tu bene fecisti veniendo nunc ergo omnes nos in conspectu tuo adsumus audire omnia quaecumque tibi praecepta sunt a Domino

³⁴ aperiens autem Petrus os dixit in veritate conperi quoniam non est personarum acceptor Deus

³⁵ sed in omni gente qui timet eum et operatur iustitiam acceptus est illi

³⁶ verbum misit filiis Israel adnuntians pacem per Iesum Christum hic est omnium Dominus

³⁷ vos scitis quod factum est verbum per universam Iudaeam incipiens enim a Galilaea post baptismum quod praedicavit Iohannes

³⁸ Iesum a Nazareth quomodo unxit eum Deus Spiritu Sancto et virtute qui pertransivit benefaciendo et sanando omnes oppressos a diabolo quoniam Deus erat cum illo

³⁹ et nos testes sumus omnium quae fecit in regione Iudaeorum et Hierusalem quem et occiderunt suspendentes in ligno

⁴⁰ hunc Deus suscitavit tertia die et dedit eum manifestum fieri

⁴¹ non omni populo sed testibus praeordinatis a Deo nobis qui manducavimus et bibimus cum illo postquam resurrexit a mortuis

⁴² et praecepit nobis praedicare populo et testificari quia ipse est qui constitutus est a Deo iudex vivorum et mortuorum

⁴³ huic omnes prophetae testimonium perhibent remissionem peccatorum accipere per nomen eius omnes qui credunt in eum

⁴⁴ adhuc loquente Petro verba haec cecidit Spiritus Sanctus super omnes qui audiebant verbum

⁴⁵ et obstipuerunt ex circumcissione fideles qui venerant cum Petro quia et in nationes gratia Spiritus Sancti effusa est

⁴⁶ audiebant enim illos loquentes linguis et magnificantes Deum

⁴⁷ tunc respondit Petrus numquid aquam quis prohibere potest ut non baptizentur hii qui Spiritum Sanctum acceperunt sicut et nos

⁴⁸ et iussit eos in nomine Iesu Christi baptizari tunc rogaverunt eum ut maneret aliquot diebus

CAPITULUM 11

audierunt autem apostoli et fratres qui erant in Iudaea quoniam et gentes receperunt verbum Dei

² cum ascendisset autem Petrus in Hierosolimam disceptabant adversus illum qui erant ex circumcissione

³ dicentes quare introisti ad viros praeputium habentes et manducasti cum illis

⁴ incipiens autem Petrus exponebat illis ordinem dicens

⁵ ego eram in civitate Ioppe orans et vidi in excessu mentis visionem descendens vas quoddam velut linteam magnum quattuor initiis submitti de caelo et venit usque ad me

⁶ in quod intuens considerabam et vidi quadrupedia terrae et bestias et reptilia et volatilia caeli

⁷ audivi autem et vocem dicentem mihi surgens Petre occide et manduca

⁸ dixi autem nequaquam Domine quia commune aut inmundum numquam introivit in os meum
⁹ respondit autem vox secundo de caelo quae Deus mundavit tu ne commune dixeris
¹⁰ hoc autem factum est per ter et recepta sunt rursum omnia in caelum
¹¹ et ecce confestim tres viri adstiterunt in domo in qua eram missi a Caesarea ad me
¹² dixit autem Spiritus mihi ut irem cum illis nihil haesitans venerunt autem mecum et sex fratres isti et ingressi sumus in domum viri
¹³ narravit autem nobis quomodo vidisset angelum in domo sua stantem et dicentem sibi mitte in loppem et accersi Simonem qui cognominatur Petrus
¹⁴ qui loquetur tibi verba in quibus salvus eris tu et universa domus tua
¹⁵ cum autem coepissem loqui decidit Spiritus Sanctus super eos sicut et in nos in initio
¹⁶ recordatus sum autem verbi Domini sicut dicebat Iohannes quidem baptizavit aqua vos autem baptizabimini Spiritu Sancto
¹⁷ si ergo eandem gratiam dedit illis Deus sicut et nobis qui credidimus in Dominum Iesum Christum ego quis eram qui possem prohibere Deum
¹⁸ his auditis tacuerunt et glorificaverunt Deum dicentes ergo et gentibus Deus paenitentiam ad vitam dedit
¹⁹ et illi quidem qui dispersi fuerant a tribulatione quae facta fuerat sub Stephano perambulaverunt usque Foenicen et Cyprum et Antiochiam nemini loquentes verbum nisi solis Iudaeis
²⁰ erant autem quidam ex eis viri cyprii et cyrenei qui cum introissent Antiochiam loquebantur et ad Graecos adhuntiantes Dominum Iesum
²¹ et erat manus Domini cum eis multusque numerus credentium conversus est ad Dominum
²² pervenit autem sermo ad aures ecclesiae quae erat Hierosolymis super istis et miserunt Barnaban usque Antiochiam
²³ qui cum pervenisset et vidisset gratiam Dei gavisus est et hortabatur omnes proposito cordis permanere in Domino
²⁴ quia erat vir bonus et plenus Spiritu Sancto et fide et adposita est turba multa Domino
²⁵ profectus est autem Tarsum ut quaereret Saulum quem cum invenisset perduxit Antiochiam
²⁶ et annum totum conversati sunt in ecclesia et docuerunt turbam multam ita ut cognominarentur primum Antiochiae discipuli Christiani
²⁷ in his autem diebus supervenerunt ab Hierosolymis prophetae Antiochiam
²⁸ et surgens unus ex eis nomine Agabus significabat per Spiritum famem magnam futuram in universo orbe terrarum quae facta est sub Claudio
²⁹ discipuli autem prout quis habebat proposuerunt singuli eorum in ministerium mittere habitantibus in Iudaea fratribus
³⁰ quod et fecerunt mittentes ad seniores per manus Barnabae et Sauli

CAPITULUM 12

Eodem autem tempore misit Herodes rex manus ut adfligeret quosdam de ecclesia
² occidit autem Iacobum fratrem Iohannis gladio
³ videns autem quia placeret Iudaeis adposuit adprehendere et Petrum erant autem dies

azymorum

⁴ quem cum adprehendisset misit in carcerem tradens quattuor quaternionibus militum custodire eum volens post pascha producere eum populo

⁵ et Petrus quidem servabatur in carcere oratio autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad Deum pro eo

⁶ cum autem producturus eum esset Herodes in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites vinctus catenis duabus et custodes ante ostium custodiebant carcerem

⁷ et ecce angelus Domini adstitit et lumen refulsit in habitaculo percussoque latere Petri suscitavit eum dicens surge velociter et ceciderunt catenae de manibus eius

⁸ dixit autem angelus ad eum praecingere et calcia te gallicas tuas et fecit sic et dixit illi circumda tibi vestimentum tuum et sequere me

⁹ et exiens sequebatur et nesciebat quia verum est quod fiebat per angelum aestimabat autem se visum videre

¹⁰ transeuntes autem primam et secundam custodiam venerunt ad portam ferream quae ducit ad civitatem quae ultro aperta est eis et exeuntes processerunt vicum unum et continuo discessit angelus ab eo

¹¹ et Petrus ad se reversus dixit nunc scio vere quia misit Dominus angelum suum et eripuit me de manu Herodis et de omni expectatione plebis Iudaeorum

¹² consideransque venit ad domum Mariae matris Iohannis qui cognominatus est Marcus ubi erant multi congregati et orantes

¹³ pulsante autem eo ostium ianuae processit puella ad audiendum nomine Rhode

¹⁴ et ut cognovit vocem Petri prae gaudio non aperuit ianuam sed intro currens nuntiavit stare Petrum ante ianuam

¹⁵ at illi dixerunt ad eam insanis illa autem adfirmabat sic se habere illi autem dicebant angelus eius est

¹⁶ Petrus autem perseverabat pulsans cum autem aperuissent viderunt eum et obstipuerunt

¹⁷ annuens autem eis manu ut tacerent enarravit quomodo Dominus eduxisset eum de carcere dixitque nuntiate Iacobo et fratribus haec et egressus abiit in alium locum

¹⁸ facta autem die erat non parva turbatio inter milites quidnam de Petro factum esset

¹⁹ Herodes autem cum requisisset eum et non invenisset inquisitione facta de custodibus iussit eos duci descendensque a Iudaea in Caesaream ibi commoratus est

²⁰ erat autem iratus Tyriis et Sidoniis at illi unianimes venerunt ad eum et persuaso Blasto qui erat super cubiculum regis postulabant pacem eo quod alerentur regiones eorum ab illo

²¹ statuto autem die Herodes vestitus veste regia sedit pro tribunali et contionabatur ad eos

²² populus autem adclamabat dei voces et non hominis

²³ confestim autem percussit eum angelus Domini eo quod non dedisset honorem Deo et consumptus a vermibus exspiravit

²⁴ verbum autem Domini crescebat et multiplicabatur

²⁵ Barnabas autem et Saulus reversi sunt ab Hierosolymis expleto ministerio adsumpto Iohanne qui cognominatus est Marcus

CAPITULUM 13

Erant autem in ecclesia quae erat Antiochiae prophetae et doctores in quibus Barnabas et Symeon qui vocabatur Niger et Lucius Cyrenensis et Manaen qui erat Herodis tetrarchae conlactaneus et Saulus

² ministrantibus autem illis Domino et ieiunantibus dixit Spiritus Sanctus separate mihi Barnaban et Saulum in opus quod adsumpsi eos

³ tunc ieiunantes et orantes inponentesque eis manus dimiserunt illos

⁴ et ipsi quidem missi ab Spiritu Sancto abierunt Seleuciam et inde navigaverunt Cyprum

⁵ et cum venissent Salamina praedicabant verbum Dei in synagogis Iudaeorum habebant autem et Iohannem in ministerio

⁶ et cum perambulassent universam insulam usque Paphum invenerunt quendam virum magum pseudoprophetae Iudaeum cui nomen erat Bariesu

⁷ qui erat cum proconsule Sergio Paulo viro prudente hic accitis Barnaba et Saulo desiderabat audire verbum Dei

⁸ resistebat autem illis Elymas magus sic enim interpretatur nomen eius quaerens avertere proconsulem a fide

⁹ Saulus autem qui et Paulus repletus Spiritu Sancto intuens in eum

¹⁰ dixit o plene omni dolo et omni fallacia fili diaboli inimice omnis iustitiae non desinis subvertere vias Domini rectas

¹¹ et nunc ecce manus Domini super te et eris caecus non videns solem usque ad tempus et confestim cecidit in eum caligo et tenebrae et circumiens quaerebat qui ei manum daret

¹² tunc proconsul cum vidisset factum credidit admirans super doctrinam Domini

¹³ et cum a Papho navigassent Paulus et qui cum eo venerunt Pergen Pamphiliae Iohannes autem discedens ab eis reversus est Hierosolymam

¹⁴ illi vero pertranseuntes Pergen venerunt Antiochiam Pisidiae et ingressi synagogam die sabbatorum sederunt

¹⁵ post lectionem autem legis et prophetarum miserunt principes synagogae ad eos dicentes viri fratres si quis est in vobis sermo exhortationis ad plebem dicite

¹⁶ surgens autem Paulus et manu silentium indicens ait viri Israelitae et qui timetis Deum audite

¹⁷ Deus plebis Israel elegit patres nostros et plebem exaltavit cum essent incolae in terra Aegypti et in brachio excelso eduxit eos ex ea

¹⁸ et per quadraginta annorum tempus mores eorum sustinuit in deserto

¹⁹ et destruens gentes septem in terra Chanaan sorte distribuit eis terram eorum

²⁰ quasi post quadringentos et quinquaginta annos et post haec dedit iudices usque ad Samuhel prophetam

²¹ et exinde postulaverunt regem et dedit illis Deus Saul filium Cis virum de tribu Benjamin annis quadraginta

²² et amoto illo suscitavit illis David regem cui et testimonium perhibens dixit inveni David filium Iesse virum secundum cor meum qui faciet omnes voluntates meas

²³ huius Deus ex semine secundum promissionem eduxit Israel salvatorem Iesum

²⁴ praedicante Iohanne ante faciem adventus eius baptismum paenitentiae omni populo Israel

²⁵ cum impleret autem Iohannes cursum suum dicebat quem me arbitramini esse non sum ego sed ecce venit post me cuius non sum dignus calciamenta pedum solvere

²⁶ viri fratres filii generis Abraham et qui in vobis timent Deum vobis verbum salutis huius

missum est

²⁷ qui enim habitabant Hierusalem et principes eius hunc ignorantes et voces prophetarum quae per omne sabbatum leguntur iudicantes impleverunt

²⁸ et nullam causam mortis invenientes in eum petierunt a Pilato ut interficerent eum

²⁹ cumque consummassent omnia quae de eo scripta erant deponentes eum de ligno posuerunt in monumento

³⁰ Deus vero suscitavit eum a mortuis qui visus est per dies multos his

³¹ qui simul ascenderant cum eo de Galilaea in Hierusalem qui usque nunc sunt testes eius ad plebem

³² et nos vobis adnuntiamus ea quae ad patres nostros repromissio facta est

³³ quoniam hanc Deus adimplevit filiis nostris resuscitans Iesum sicut et in psalmo secundo scriptum est Filius meus es tu ego hodie genui te

³⁴ quod autem suscitaverit eum a mortuis amplius iam non reversurum in corruptionem ita dixit quia dabo vobis sancta David fidelia

³⁵ ideoque et alias dicit non dabis Sanctum tuum videre corruptionem

³⁶ David enim sua generatione cum administrasset voluntati Dei dormivit et adpositus est ad patres suos et vidit corruptionem

³⁷ quem vero Deus suscitavit non vidit corruptionem

³⁸ notum igitur sit vobis viri fratres quia per hunc vobis remissio peccatorum adnuntiatur ab omnibus quibus non potuistis in lege Mosi iustificari

³⁹ in hoc omnis qui credit iustificatur

⁴⁰ videte ergo ne superveniat quod dictum est in prophetis

⁴¹ videte contemptores et admiramini et disperdimini quia opus operor ego in diebus vestris opus quod non credetis si quis enarraverit vobis

⁴² exeuntibus autem illis rogabant ut sequenti sabbato loquerentur sibi verba haec

⁴³ cumque dimissa esset synagoga secuti sunt multi Iudaeorum et colentium advenarum Paulum et Barnaban qui loquentes suadebant eis ut permanerent in gratia Dei

⁴⁴ sequenti vero sabbato paene universa civitas convenit audire verbum Domini

⁴⁵ videntes autem turbas Iudaei repleti sunt zelo et contradicebant his quae a Paulo dicebantur blasphemantes

⁴⁶ tunc constanter Paulus et Barnabas dixerunt vobis oportebat primum loqui verbum Dei sed quoniam repellitis illud et indignos vos iudicastis aeternae vitae ecce convertimur ad gentes

⁴⁷ sic enim praecepit nobis Dominus posui te in lumen gentibus ut sis in salutem usque ad extremum terrae

⁴⁸ audientes autem gentes gavisae sunt et glorificabant verbum Domini et crediderunt quotquot erant praeordinati ad vitam aeternam

⁴⁹ disseminabatur autem verbum Domini per universam regionem

⁵⁰ Iudaei autem concitaverunt religiosas mulieres et honestas et primos civitatis et excitaverunt persecutionem in Paulum et Barnaban et eiecerunt eos de finibus suis

⁵¹ at illi excusso pulvere pedum in eos venerunt Iconium

⁵² discipuli quoque replebantur gaudio et Spiritu Sancto

CAPITULUM 14

factum est autem Iconii ut simul introirent synagogam Iudaeorum et loquerentur ita ut crederet Iudaeorum et Graecorum copiosa multitudo

² qui vero increduli fuerunt Iudaei suscitaverunt et ad iracundiam concitaverunt animas gentium adversus fratres

³ multo igitur tempore demorati sunt fiducialiter agentes in Domino testimonium perhibente verbo gratiae suae dante signa et prodigia fieri per manus eorum

⁴ divisa est autem multitudo civitatis et quidam quidem erant cum Iudaeis quidam vero cum apostolis

⁵ cum autem factus esset impetus gentilium et Iudaeorum cum principibus suis ut contumeliis adficerent et lapidarent eos

⁶ intellegentes confugerunt ad civitates Lycaoniae Lystram et Derben et universam in circuitu regionem

⁷ et ibi evangelizantes erant

⁸ et quidam vir in Lystris infirmus pedibus sedebat claudus ex utero matris suae qui numquam ambulaverat

⁹ hic audivit Paulum loquentem qui intuitus eum et videns quia haberet fidem ut salvus fieret

¹⁰ dixit magna voce surge super pedes tuos rectus et exilivit et ambulabat

¹¹ turbae autem cum vidissent quod fecerat Paulus levaverunt vocem suam lycaonice dicentes dii similes facti hominibus descenderunt ad nos

¹² et vocabant Barnaban Iovem Paulum vero Mercurium quoniam ipse erat dux verbi

¹³ sacerdos quoque Iovis qui erat ante civitatem tauros et coronas ante ianuas adferens cum populis volebat sacrificare

¹⁴ quod ubi audierunt apostoli Barnabas et Paulus conscissis tunicis suis exilierunt in turbas clamantes

¹⁵ et dicentes viri quid haec facitis et nos mortales sumus similes vobis homines adnuntiantes vobis ab his vanis converti ad Deum vivum qui fecit caelum et terram et mare et omnia quae in eis sunt

¹⁶ qui in praeteritis generationibus dimisit omnes gentes ingredi in vias suas

¹⁷ et quidem non sine testimonio semet ipsum reliquit benefaciens de caelo dans pluvias et tempora fructifera implens cibo et laetitia corda vestra

¹⁸ et haec dicentes vix sedaverunt turbas ne sibi immolarent

¹⁹ supervenerunt autem quidam ab Antiochia et Iconio Iudaei et persuasis turbis lapidantesque Paulum traxerunt extra civitatem aestimantes eum mortuum esse

²⁰ circumdantibus autem eum discipulis surgens intravit civitatem et postera die profectus est cum Barnaba in Derben

²¹ cumque evangelizassent civitati illi et docuissent multos reversi sunt Lystram et Iconium et Antiochiam

²² confirmantes animas discipulorum exhortantes ut permanerent in fide et quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei

²³ et cum constituissent illis per singulas ecclesias presbyteros et orassent cum ieiunationibus commendaverunt eos Domino in quem crediderunt

²⁴ transeuntesque Pisidiam venerunt Pamphiliam

²⁵ et loquentes in Pergen verbum Domini descenderunt in Attaliam

²⁶ et inde navigaverunt Antiochiam unde erant traditi gratiae Dei in opus quod

conpleverunt

²⁷ cum autem venissent et congregassent ecclesiam rettulerunt quanta fecisset Deus cum illis quia aperuisset gentibus ostium fidei

²⁸ morati sunt autem tempus non modicum cum discipulis

CAPITULUM 15

Et quidam descendentes de Iudaea docebant fratres quia nisi circumcidamini secundum morem Mosi non potestis salvi fieri

² facta ergo seditione non minima Paulo et Barnabae adversum illos statuerunt ut ascenderent Paulus et Barnabas et quidam alii ex illis ad apostolos et presbyteros in Hierusalem super hac quaestione

³ illi igitur deducti ab ecclesia pertransiebant Foenicen et Samariam narrantes conversionem gentium et faciebant gaudium magnum omnibus fratribus

⁴ cum autem venissent Hierosolymam suscepti sunt ab ecclesia et ab apostolis et senioribus adnuntiantes quanta Deus fecisset cum illis

⁵ surrexerunt autem quidam de heresi Pharisaeorum qui crediderant dicentes quia oportet circumcidi eos praecipere quoque servare legem Mosi

⁶ conveneruntque apostoli et seniores videre de verbo hoc

⁷ cum autem magna conquisitio fieret surgens Petrus dixit ad eos viri fratres vos scitis quoniam ab antiquis diebus in nobis elegit Deus per os meum audire gentes verbum evangelii et credere

⁸ et qui novit corda Deus testimonium perhibuit in illis Spiritum Sanctum sicut et nobis

⁹ et nihil discrevit inter nos et illos fide purificans corda eorum

¹⁰ nunc ergo quid temptatis Deum inponere iugum super cervicem discipulorum quod neque patres nostri neque nos portare potuimus

¹¹ sed per gratiam Domini Iesu credimus salvari quemadmodum et illi

¹² tacuit autem omnis multitudo et audiebant Barnaban et Paulum narrantes quanta fecisset Deus signa et prodigia in gentibus per eos

¹³ et postquam tacuerunt respondit Iacobus dicens viri fratres audite me

¹⁴ Simeon narravit quemadmodum primum Deus visitavit sumere ex gentibus populum nomini suo

¹⁵ et huic concordant verba prophetarum sicut scriptum est

¹⁶ post haec revertar et aedificabo tabernaculum David quod decedit et diruta eius reaedificabo et erigam illud

¹⁷ ut requirant ceteri hominum Dominum et omnes gentes super quas invocatum est nomen meum dicit Dominus faciens haec

¹⁸ notum a saeculo est Domino opus suum

¹⁹ propter quod ego iudico non inquietari eos qui ex gentibus convertuntur ad Deum

²⁰ sed scribere ad eos ut abstineant se a contaminationibus simulacrorum et fornicatione et suffocatis et sanguine

²¹ Moses enim a temporibus antiquis habet in singulis civitatibus qui eum praedicent in synagogis ubi per omne sabbatum legitur

²² tunc placuit apostolis et senioribus cum omni ecclesia eligere viros ex eis et mittere Antiochiam cum Paulo et Barnaba Iudam qui cognominatur Barsabban et Silam viros primos in fratribus

²³ scribentes per manus eorum apostoli et seniores fratres his qui sunt Antiochiae et Syriae et Ciliciae fratribus ex gentibus salutem

²⁴ quoniam audivimus quia quidam ex nobis exeuntes turbaverunt vos verbis evertentes animas vestras quibus non mandavimus

²⁵ placuit nobis collectis in unum eligere viros et mittere ad vos cum carissimis nostris Barnaba et Paulo

²⁶ hominibus qui tradiderunt animas suas pro nomine Domini nostri Iesu Christi

²⁷ misimus ergo Iudam et Silam qui et ipsi vobis verbis referent eadem

²⁸ visum est enim Spiritui Sancto et nobis nihil ultra inponere vobis oneris quam haec necessario

²⁹ ut abstineatis vos ab immolatis simulacrorum et sanguine suffocato et fornicatione a quibus custodientes vos bene agetis valete

³⁰ illi igitur dimissi descenderunt Antiochiam et congregata multitudo tradiderunt epistulam

³¹ quam cum legissent gavisii sunt super consolatione

³² Iudas autem et Silas et ipsi cum essent prophetae verbo plurimo consolati sunt fratres et confirmaverunt

³³ facto autem ibi tempore dimissi sunt cum pace a fratribus ad eos qui miserant illos

³⁴

³⁵ Paulus autem et Barnabas demorabantur Antiochiae docentes et evangelizantes cum aliis pluribus verbum Domini

³⁶ post aliquot autem dies dixit ad Barnaban Paulus revertentes visitemus fratres per universas civitates in quibus praedicavimus verbum Domini quomodo se habeant

³⁷ Barnabas autem volebat secum adsumere et Iohannem qui cognominatur Marcus

³⁸ Paulus autem rogabat eum qui discessisset ab eis a Pamphilia et non isset cum eis in opus non debere recipi eum

³⁹ facta est autem dissensio ita ut discederent ab invicem et Barnabas adsumpto Marco navigaret Cyprum

⁴⁰ Paulus vero electo Sila profectus est traditus gratiae Domini a fratribus

⁴¹ perambulabat autem Syriam et Ciliciam confirmans ecclesias

CAPITULUM 16

pervenit autem in Derben et Lystram et ecce discipulus quidam erat ibi nomine Timotheus filius mulieris iudaeae fidelis patre gentili

² huic testimonium reddebant qui in Lystris erant et Iconii fratres

³ hunc voluit Paulus secum proficisci et adsumens circumcidit eum propter Iudaeos qui erant in illis locis sciebant enim omnes quod pater eius gentilis esset

⁴ cum autem pertransirent civitates tradebant eis custodire dogmata quae erant decreta ab apostolis et senioribus qui essent Hierosolymis

⁵ et ecclesiae quidem confirmabantur fide et abundabant numero cotidie

⁶ transeuntes autem Frygiam et Galatae regionem vetati sunt a Sancto Spiritu loqui verbum in Asia

⁷ cum venissent autem in Mysiam temptabant ire Bithyniam et non permisit eos Spiritus Iesu

⁸ cum autem pertransissent Mysiam descenderunt Troadem
⁹ et visio per noctem Paulo ostensa est vir macedo quidam erat stans et deprecans eum et dicens transiens in Macedoniam adiuva nos
¹⁰ ut autem visum vidit statim quaesivimus proficisci in Macedoniam certi facti quia vocasset nos Deus evangelizare eis
¹¹ navigantes autem a Troade recto cursu venimus Samothraciam et sequenti die Neapolim
¹² et inde Philippis quae est prima partis Macedoniae civitas colonia eramus autem in hac urbe diebus aliquot conferentes
¹³ die autem sabbatorum egressi sumus foras portam iuxta flumen ubi videbatur oratio esse et sedentes loquebamur mulieribus quae convenerant
¹⁴ et quaedam mulier nomine Lydia purpuraria civitatis Thyatirenorum colens Deum audivit cuius Dominus aperuit cor intendere his quae dicebantur a Paulo
¹⁵ cum autem baptizata esset et domus eius deprecata est dicens si iudicastis me fidelem Domino esse introite in domum meam et manete et coegit nos
¹⁶ factum est autem euntibus nobis ad orationem puellam quandam habentem spiritum pythonem obviare nobis quae quaestum magnum praestabat dominis suis divinando
¹⁷ haec subsecuta Paulum et nos clamabat dicens isti homines servi Dei excelsi sunt qui adnuntiant vobis viam salutis
¹⁸ hoc autem faciebat multis diebus dolens autem Paulus et conversus spiritui dixit praecipio tibi in nomine Iesu Christi exire ab ea et exiit eadem hora
¹⁹ videntes autem domini eius quia exivit spes quaestus eorum adprehendentes Paulum et Silam perduxerunt in forum ad principes
²⁰ et offerentes eos magistratibus dixerunt hii homines conturbant civitatem nostram cum sint Iudaei
²¹ et adnuntiant morem quem non licet nobis suscipere neque facere cum simus Romani
²² et concurrunt plebs adversus eos et magistratus scissis tunicis eorum iusserunt virgis caedi
²³ et cum multas plagas eis inposuissent miserunt eos in carcerem praecipientes custodi ut diligenter custodiret eos
²⁴ qui cum tale praeceptum accepisset misit eos in interiorem carcerem et pedes eorum strinxit in ligno
²⁵ media autem nocte Paulus et Silas adorantes laudabant Deum et audiebant eos qui in custodia erant
²⁶ subito vero terraemotus factus est magnus ita ut moverentur fundamenta carceris et aperta sunt statim ostia omnia et universorum vincula soluta sunt
²⁷ expergefactus autem custos carceris et videns apertas ianuas carceris evaginato gladio volebat se interficere aestimans fugisse vinctos
²⁸ clamavit autem Paulus magna voce dicens nihil feceris tibi mali universi enim hic sumus
²⁹ petitoque lumine introgressus est et tremefactus procidit Paulo et Silae
³⁰ et producens eos foras ait domini quid me oportet facere ut salvus fiam
³¹ at illi dixerunt crede in Domino Iesu et salvus eris tu et domus tua
³² et locuti sunt ei verbum Domini cum omnibus qui erant in domo eius
³³ et tollens eos in illa hora noctis lavit plagas eorum et baptizatus est ipse et omnes eius continuo

³⁴ cumque perduxisset eos in domum suam adposuit eis mensam et laetatus est cum omni domo sua credens Deo
³⁵ et cum dies factus esset miserunt magistratus lictores dicentes dimitte homines illos
³⁶ nuntiavit autem custos carceris verba haec Paulo quia miserunt magistratus ut dimittamini nunc igitur exeuntes ite in pace
³⁷ Paulus autem dixit eis caesos nos publice indemnatos homines Ad Romanos miserunt in carcerem et nunc occulte nos eiciunt non ita sed veniant
³⁸ et ipsi nos eiciant nuntiaverunt autem magistratibus lictores verba haec timueruntque audito quod Romani essent
³⁹ et venientes deprecati sunt eos et educentes rogabant ut egrederentur urbem
⁴⁰ exeuntes autem de carcere introierunt ad Lydiam et visis fratribus consolati sunt eos et profecti sunt

CAPITULUM 17

Cum autem perambulassent Amphipolim et Apolloniam venerunt Thessalonicam ubi erat synagoga Iudaeorum
² secundum consuetudinem autem Paulus introivit ad eos et per sabbata tria disserebat eis de scripturis
³ adaperiens et insinuans quia Christum oportuit pati et resurgere a mortuis et quia hic est Christus Iesus quem ego adnuntio vobis
⁴ et quidam ex eis crediderunt et adiuncti sunt Paulo et Silae et de colentibus gentilibusque multitudo magna et mulieres nobiles non paucae
⁵ zelantes autem Iudaei adsumentesque de vulgo viros quosdam malos et turba facta concitaverunt civitatem et adsistentes domui Iasonis quaerebant eos producere in populum
⁶ et cum non invenissent eos trahebant Iasonem et quosdam fratres ad principes civitatis clamantes quoniam hii qui orbem concitant et huc venerunt
⁷ quos suscepit Iason et hii omnes contra decreta Caesaris faciunt regem alium dicentes esse Iesum
⁸ concitaverunt autem plebem et principes civitatis audientes haec
⁹ et accepto satis ab Iasone et a ceteris dimiserunt eos
¹⁰ fratres vero confestim per noctem dimiserunt Paulum et Silam in Beroeam qui cum advenissent in synagogam Iudaeorum introierunt
¹¹ hii autem erant nobiliores eorum qui sunt Thessalonicae qui susceperunt verbum cum omni aviditate cotidie scrutantes scripturas si haec ita se haberent
¹² et multi quidem crediderunt ex eis et gentiliū mulierum honestarum et viri non pauci
¹³ cum autem cognovissent in Thessalonica Iudaei quia et Beroeae praedicatum est a Paulo verbum Dei venerunt et illuc commoventes et turbantes multitudinem
¹⁴ statimque tunc Paulum dimiserunt fratres ut iret usque ad mare Silas autem et Timotheus remanserunt ibi
¹⁵ qui autem deducebant Paulum perduxerunt usque Athenas et accepto mandato ab eo ad Silam et Timotheum ut quam celeriter venirent ad illum profecti sunt
¹⁶ Paulus autem cum Athenis eos expectaret incitabatur spiritus eius in ipso videns idolatriae deditam civitatem
¹⁷ disputabat igitur in synagoga cum Iudaeis et colentibus et in foro per omnes dies ad

eos qui aderant

¹⁸ quidam autem epicurei et stoici philosophi disserebant cum eo et quidam dicebant quid vult seminiverbius hic dicere alii vero novorum daemoniorum videtur adnuntiator esse quia Iesum et resurrectionem adnuntiabat eis

¹⁹ et adprehensum eum ad Ariopagum duxerunt dicentes possumus scire quae est haec nova quae a te dicitur doctrina

²⁰ nova enim quaedam infers auribus nostris volumus ergo scire quidnam velint haec esse

²¹ Athenienses autem omnes et advenae hospites ad nihil aliud vacabant nisi aut dicere aut audire aliquid novi

²² stans autem Paulus in medio Ariopagi ait viri athenienses per omnia quasi superstitiosiores vos video

²³ praeteriens enim et videns simulacra vestra inveni et aram in qua scriptum erat ignoto deo quod ergo ignorantes colitis hoc ego adnuntio vobis

²⁴ Deus qui fecit mundum et omnia quae in eo sunt hic caeli et terrae cum sit Dominus non in manufactis templis inhabitat

²⁵ nec manibus humanis colitur indigens aliquo cum ipse det omnibus vitam et inspirationem et omnia

²⁶ fecitque ex uno omne genus hominum inhabitare super universam faciem terrae definiens statuta tempora et terminos habitationis eorum

²⁷ quaerere Deum si forte adtractent eum aut inveniant quamvis non longe sit ab unoquoque nostrum

²⁸ in ipso enim vivimus et movemur et sumus sicut et quidam vestrum poetarum dixerunt ipsius enim et genus sumus

²⁹ genus ergo cum simus Dei non debemus aestimare auro aut argento aut lapidi sculpturae artis et cogitationis hominis divinum esse simile

³⁰ et tempora quidem huius ignorantiae despiciens Deus nunc adnuntiat hominibus ut omnes ubique paenitentiam agant

³¹ eo quod statuit diem in qua iudicaturus est orbem in aequitate in viro in quo statuit fidem praebens omnibus suscitans eum a mortuis

³² cum audissent autem resurrectionem mortuorum quidam quidem inridebant quidam vero dixerunt audiemus te de hoc iterum

³³ sic Paulus exivit de medio eorum

³⁴ quidam vero viri adherentes ei crediderunt in quibus et Dionisius Ariopagita et mulier nomine Damaris et alii cum eis

CAPITULUM 18

post haec egressus ab Athenis venit Corinthum

² et inveniens quendam Iudaeum nomine Aquilam Ponticum genere qui nuper venerat ab Italia et Priscillam uxorem eius eo quod praecepisset Claudius discedere omnes Iudaeos a Roma accessit ad eos

³ et quia eiusdem erat artis manebat apud eos et operabatur erat autem scenofactoriae artis

⁴

⁵ cum venissent autem de Macedonia Silas et Timotheus instabat verbo Paulus testificans Iudaeis esse Christum Iesum

⁶ contradicentibus autem eis et blasphemantibus excutens vestimenta dixit ad eos sanguis vester super caput vestrum mundus ego ex hoc ad gentes vadam

⁷ et migrans inde intravit in domum cuiusdam nomine Titi Iusti colentis Deum cuius domus erat coniuncta synagogae

⁸ Crispus autem archisynagogus credidit Domino cum omni domo sua et multi Corinthiorum audientes credebant et baptizabantur

⁹ dixit autem Dominus nocte per visionem Paulo noli timere sed loquere et ne taceas

¹⁰ propter quod ego sum tecum et nemo adponetur tibi ut noceat te quoniam populus est mihi multus in hac civitate

¹¹ sedit autem annum et sex menses docens apud eos verbum Dei

¹² Gallione autem proconsule Achaiae insurrexerunt uno animo Iudaei in Paulum et adduxerunt eum ad tribunal

¹³ dicentes quia contra legem hic persuadet hominibus colere Deum

¹⁴ incipiente autem Paulo aperire os dixit Gallio ad Iudaeos si quidem esset iniquum aliquid aut facinus pessimum o viri Iudaei recte vos sustinerem

¹⁵ si vero quaestiones sunt de verbo et nominibus et legis vestrae vos ipsi videritis iudex ego horum nolo esse

¹⁶ et minavit eos a tribunali

¹⁷ adprehendentes autem omnes Sosthenen principem synagogae percutiebant ante tribunal et nihil eorum Gallioni curae erat

¹⁸ Paulus vero cum adhuc sustinisset dies multos fratribus valefaciens navigavit Syriam et cum eo Priscilla et Aquila qui sibi totonderat in Cenchris caput habebat enim votum

¹⁹ devenitque Ephesum et illos ibi reliquit ipse vero ingressus synagogam disputavit cum Iudaeis

²⁰ rogantibus autem eis ut ampliori tempore maneret non consensit

²¹ sed valefaciens et dicens iterum revertar ad vos Deo volente profectus est ab Epheso

²² et descendens Caesaream ascendit et salutavit ecclesiam et descendit Antiochiam

²³ et facto ibi aliquanto tempore profectus est perambulans ex ordine galaticam regionem et Frygiam confirmans omnes discipulos

²⁴ Iudaeus autem quidam Apollo nomine Alexandrinus natione vir eloquens devenit Ephesum potens in scripturis

²⁵ hic erat edoctus viam Domini et fervens spiritu loquebatur et docebat diligenter ea quae sunt Iesu sciens tantum baptisma Iohannis

²⁶ hic ergo coepit fiducialiter agere in synagoga quem cum audissent Priscilla et Aquila adsumpserunt eum et diligentius exposuerunt ei viam Dei

²⁷ cum autem vellet ire Achaiam exhortati fratres scripserunt discipulis ut susciperent eum qui cum venisset contulit multum his qui crediderant

²⁸ vehementer enim Iudaeos revincebat publice ostendens per scripturas esse Christum Iesum

CAPITULUM 19

factum est autem cum Apollo esset Corinthi ut Paulus peragratibus superioribus partibus veniret Ephesum et inveniret quosdam discipulos

² dixitque ad eos si Spiritum Sanctum accepistis credentes at illi ad eum sed neque si

Spiritus Sanctus est audivimus

³ ille vero ait in quo ergo baptizati estis qui dixerunt in Iohannis baptismo

⁴ dixit autem Paulus Iohannes baptizavit baptismum poenitentiae populum dicens in eum qui venturus esset post ipsum ut crederent hoc est in Iesum

⁵ his auditis baptizati sunt in nomine Domini Iesu

⁶ et cum inposuisset illis manum Paulus venit Spiritus Sanctus super eos et loquebantur linguis et prophetabant

⁷ erant autem omnes viri fere duodecim

⁸ introgressus autem synagogam cum fiducia loquebatur per tres menses disputans et suadens de regno Dei

⁹ cum autem quidam indurarentur et non crederent maledicentes viam coram multitudine discedens ab eis segregavit discipulos cotidie disputans in scola Tyranni

¹⁰ hoc autem factum est per biennium ita ut omnes qui habitabant in Asia audirent verbum Domini Iudaei atque gentiles

¹¹ virtutesque non quaslibet Deus faciebat per manus Pauli

¹² ita ut etiam super languidos deferrentur a corpore eius sudaria vel semicintia et recedebant ab eis languores et spiritus nequam egrediebantur

¹³ temptaverunt autem quidam et de circumeuntibus Iudaeis exorcistis invocare super eos qui habebant spiritus malos nomen Domini Iesu dicentes adiuro vos per Iesum quem Paulus praedicat

¹⁴ erant autem quidam Scevae Iudaei principis sacerdotum septem filii qui hoc faciebant

¹⁵ respondens autem spiritus nequam dixit eis Iesum novi et Paulum scio vos autem qui estis

¹⁶ et insiliens homo in eos in quo erat daemonium pessimum et dominatus amborum invaluit contra eos ita ut nudi et vulnerati effugerent de domo illa

¹⁷ hoc autem notum factum est omnibus Iudaeis atque gentilibus qui habitabant Ephesi et cecidit timor super omnes illos et magnificabatur nomen Domini Iesu

¹⁸ multique credentium veniebant confitentes et adnuntiantes actus suos

¹⁹ multi autem ex his qui fuerant curiosi sectati contulerunt libros et conbuserunt coram omnibus et computatis pretiis illorum invenerunt pecuniam denariorum quinquaginta milium

²⁰ ita fortiter verbum Dei crescebat et confirmabatur

²¹ his autem expletis posuit Paulus in Spiritu transire Macedonia et Achaia ire Hierosolimam dicens quoniam postquam fuero ibi oportet me et Romam videre

²² mittens autem in Macedoniam duos ex ministrantibus sibi Timotheum et Erastum ipse remansit ad tempus in Asia

²³ facta est autem in illo tempore turbatio non minima de via

²⁴ Demetrius enim quidam nomine argentarius faciens aedes argenteas Dianae praestabat artificibus non modicum quaestum

²⁵ quos convocans et eos qui eiusmodi erant opifices dixit viri scitis quia de hoc artificio adquisitio est nobis

²⁶ et videtis et auditis quia non solum Ephesi sed paene totius Asiae Paulus hic suadens avertit multam turbam dicens quoniam non sunt dii qui manibus fiunt

²⁷ non solum autem haec periclitabitur nobis pars in redargutionem venire sed et magnae deae Dianae templum in nihilum reputabitur sed et destrui incipiet maiestas eius quam tota Asia et orbis colit

²⁸ his auditis repleti sunt ira et exclamaverunt dicentes magna Diana Ephesiorum

²⁹ et impleta est civitas confusione et impetum fecerunt uno animo in theatrum rapti Gaio et Aristarcho Macedonibus comitibus Pauli

³⁰ Paulo autem volente intrare in populum non permiserunt discipuli

³¹ quidam autem et de Asiae principibus qui erant amici eius miserunt ad eum rogantes ne se daret in theatrum

³² alii autem aliud clamabant erat enim ecclesia confusa et plures nesciebant qua ex causa convenissent

³³ de turba autem detraxerunt Alexandrum propellentibus eum Iudaeis Alexander ergo manu silentio postulato volebat rationem reddere populo

³⁴ quem ut cognoverunt Iudaeum esse vox facta est una omnium quasi per horas duas clamantium magna Diana Ephesiorum

³⁵ et cum sedasset scriba turbas dixit viri ephesii quis enim est hominum qui nesciat Ephesiorum civitatem cultricem esse magnae Dianae Iovisque prolis

³⁶ cum ergo his contradici non possit oportet vos sedatos esse et nihil temere agere

³⁷ adduxistis enim homines istos neque sacrilegos neque blasphemantes deam vestram

³⁸ quod si Demetrius et qui cum eo sunt artifices habent adversus aliquem causam conventus forenses aguntur et pro consulibus sunt accusent invicem

³⁹ si quid autem alterius rei quaeritis in legitima ecclesia poterit absolvi

⁴⁰ nam et periclitamur argui seditionis hodiernae cum nullus obnoxius sit de quo non possimus reddere rationem concursus istius

⁴¹ et cum haec dixisset dimisit ecclesiam

CAPITULUM 20

postquam autem cessavit tumultus vocatis Paulus discipulis et exhortatus eos valedixit et profectus est ut iret in Macedoniam

² cum autem perambulasset partes illas et exhortatus eos fuisset multo sermone venit ad Graeciam

³ ubi cum fecisset menses tres factae sunt illi insidiae a Iudaeis navigaturo in Syriam habuitque consilium ut reverteretur per Macedoniam

⁴ comitatus est autem eum Sopater Pyrrhi Beroensis Thessalonicensium vero Aristarchus et Secundus et Gaius Derbeus et Timotheus Asiani vero Tychicus et Trophimus

⁵ hii cum praecessissent sustinebant nos Troade

⁶ nos vero navigavimus post dies azymorum a Philippis et venimus ad eos Troadem in diebus quinque ubi demorati sumus diebus septem

⁷ in una autem sabbati cum convenissemus ad frangendum panem Paulus disputabat eis profecturus in crastinum protraxitque sermonem usque in mediam noctem

⁸ erant autem lampades copiosae in cenaculo ubi eramus congregati

⁹ sedens autem quidam adulescens nomine Eutychus super fenestram cum mergeretur somno gravi disputante diu Paulo eductus somno cecidit de tertio cenaculo deorsum et sublatu est mortuus

¹⁰ ad quem cum descendisset Paulus incubuit super eum et complexus dixit nolite turbari anima enim ipsius in eo est

¹¹ ascendens autem frangensque panem et gustans satisque adlocutus usque in lucem sic profectus est

¹² adduxerunt autem puerum viventem et consolati sunt non minime

¹³ nos autem ascendentes navem enavigavimus in Asson inde suscepturi Paulum sic enim disposuerat ipse per terram iter facturus

¹⁴ cum autem convenisset nos in Asson adsumpto eo venimus Mytilenen

¹⁵ et inde navigantes sequenti die venimus contra Chium et alia adplicuimus Samum et sequenti venimus Miletum

¹⁶ proposuerat enim Paulus transnavigare Ephesum ne qua mora illi fieret in Asia festinabat enim si possibile sibi esset ut diem pentecosten faceret Hierosolymis

¹⁷ a Mileto autem mittens Ephesum vocavit maiores natu ecclesiae

¹⁸ qui cum venissent ad eum et simul essent dixit eis vos scitis a prima die qua ingressus sum in Asiam qualiter vobiscum per omne tempus fuerim

¹⁹ serviens Domino cum omni humilitate et lacrimis et temptationibus quae mihi acciderunt ex insidiis Iudaeorum

²⁰ quomodo nihil subtraxerim utilium quo minus adnuntiarem vobis et docerem vos publice et per domos

²¹ testificans Iudaeis atque gentilibus in Deum paenitentiam et fidem in Dominum nostrum Iesum Christum

²² et nunc ecce alligatus ego Spiritu vado in Hierusalem quae in ea eventura sint mihi ignorans

²³ nisi quod Spiritus Sanctus per omnes civitates protestatur mihi dicens quoniam vincula et tribulationes me manent

²⁴ sed nihil horum vereor nec facio animam pretiosiore quam me dummodo consummem cursum meum et ministerium quod accepi a Domino Iesu testificari evangelium gratiae Dei

²⁵ et nunc ecce ego scio quia amplius non videbitis faciem meam vos omnes per quos transivi praedicans regnum Dei

²⁶ quapropter contestor vos hodierna die quia mundus sum a sanguine omnium

²⁷ non enim subterfugi quo minus adnuntiarem omne consilium Dei vobis

²⁸ attendite vobis et universo gregi in quo vos Spiritus Sanctus posuit episcopos regere ecclesiam Dei quam adquisivit sanguine suo

²⁹ ego scio quoniam intrabunt post discessionem meam lupi graves in vos non parcentes gregi

³⁰ et ex vobis ipsis exsurgent viri loquentes perversa ut abducant discipulos post se

³¹ propter quod vigilate memoria retinentes quoniam per triennium nocte et die non cessavi cum lacrimis monens unumquemque vestrum

³² et nunc commendo vos Deo et verbo gratiae ipsius qui potens est aedificare et dare hereditatem in sanctificatis omnibus

³³ argentum aut aurum aut vestem nullius concupivi

³⁴ ipsi scitis quoniam ad ea quae mihi opus erant et his qui mecum sunt ministraverunt manus istae

³⁵ omnia ostendi vobis quoniam sic laborantes oportet suscipere infirmos ac meminisse verbi Domini Iesu quoniam ipse dixit beatius est magis dare quam accipere

³⁶ et cum haec dixisset positus genibus suis cum omnibus illis oravit

³⁷ magnus autem fletus factus est omnium et procumbentes super collum Pauli

osculabantur eum

³⁸ dolentes maxime in verbo quo dixerat quoniam amplius faciem eius non essent visuri et deducebant eum ad navem

CAPITULUM 21

Cum autem factum esset ut navigaremus abstracti ab eis recto cursu venimus Cho et sequenti die Rhodum et inde Patara

² et cum invenissemus navem transfretantem in Foenicen ascendentes navigavimus

³ cum paruissemus autem Cypro et relinquentes eam ad sinistram navigabamus in Syriam et venimus Tyrum ibi enim navis erat expositura onus

⁴ inventis autem discipulis mansimus ibi diebus septem qui Paulo dicebant per Spiritum ne ascenderet Hierosolymam

⁵ et explicitis diebus profecti ibamus deducuntibus nos omnibus cum uxoribus et filiis usque foras civitatem et positis genibus in litore oravimus

⁶ et cum valefecissemus invicem ascendimus in navem illi autem redierunt in sua

⁷ nos vero navigatione explicita a Tyro descendimus Ptolomaida et salutatis fratribus mansimus die una apud illos

⁸ alia autem die profecti venimus Caesaream et intrantes in domum Philippi evangelistae qui erat de septem mansimus apud eum

⁹ huic autem erant filiae quattuor virgines prophetantes

¹⁰ et cum moraremur per dies aliquot supervenit quidam a Iudaea propheta nomine Agabus

¹¹ is cum venisset ad nos tulit zonam Pauli et alligans sibi pedes et manus dixit haec dicit Spiritus Sanctus virum cuius est zona haec sic alligabunt in Hierusalem Iudaei et tradent in manus gentium

¹² quod cum audissemus rogabamus nos et qui loci illius erant ne ascenderet Hierosolymam

¹³ tunc respondit Paulus et dixit quid facitis flentes et adfligentes cor meum ego enim non solum alligari sed et mori in Hierusalem paratus sum propter nomen Domini Iesu

¹⁴ et cum ei suadere non possemus quievimus dicentes Domini voluntas fiat

¹⁵ post dies autem istos praeparati ascendebamus Hierusalem

¹⁶ venerunt autem et ex discipulis a Caesarea nobiscum adducentes apud quem hospitaremur Mnasonem quendam Cyprium antiquum discipulum

¹⁷ et cum venissemus Hierosolymam libenter exceperunt nos fratres

¹⁸ sequenti autem die introibat Paulus nobiscum ad Iacobum omnesque collecti sunt seniores

¹⁹ quos cum salutasset narrabat per singula quae fecisset Deus in gentibus per ministerium ipsius

²⁰ at illi cum audissent magnificabant Deum dixeruntque ei vides frater quot milia sint in Iudaeis qui crediderunt et omnes aemulatores sunt legis

²¹ audierunt autem de te quia discessionem doceas a Mose eorum qui per gentes sunt Iudaeorum dicens non debere circumcidere eos filios suos neque secundum consuetudinem ingredi

²² quid ergo est utique oportet convenire multitudinem audient enim te supervenisse

²³ hoc ergo fac quod tibi dicimus sunt nobis viri quattuor votum habentes super se

- ²⁴ his adsumptis sanctifica te cum illis et inpende in illis ut radant capita et scient omnes quia quae de te audierunt falsa sunt sed ambulas et ipse custodiens legem
- ²⁵ de his autem qui crediderunt ex gentibus nos scripsimus iudicantes ut abstineant se ab idolis immolato et sanguine et suffocato et fornicatione
- ²⁶ tunc Paulus adsumptis viris postera die purificatus cum illis intravit in templum adnuntians expletionem dierum purificationis donec offerretur pro unoquoque eorum oblatio
- ²⁷ dum autem septem dies consummarentur hii qui de Asia erant Iudaei cum vidissent eum in templo concitaverunt omnem populum et iniecerunt ei manus clamantes
- ²⁸ viri israhelitae adiuvate hic est homo qui adversus populum et legem et locum hunc omnes ubique docens insuper et gentiles induxit in templum et violavit sanctum locum istum
- ²⁹ viderant enim Trophimum Ephesium in civitate cum ipso quem aestimaverunt quoniam in templum induxisset Paulus
- ³⁰ commotaque est civitas tota et facta est concursio populi et adprehendentes Paulum trahebant eum extra templum et statim clausae sunt ianuae
- ³¹ quaerentibus autem eum occidere nuntiatum est tribuno cohortis quia tota confunditur Hierusalem
- ³² qui statim adsumptis militibus et centurionibus decucurrit ad illos qui cum vidissent tribunum et milites cessaverunt percutere Paulum
- ³³ tunc accedens tribunus adprehendit eum et iussit alligari catenis duabus et interrogabat quis esset et quid fecisset
- ³⁴ alii autem aliud clamabant in turba et cum non posset certum cognoscere prae tumultu iussit duci eum in castra
- ³⁵ et cum venisset ad gradus contigit ut portaretur a militibus propter vim populi
- ³⁶ sequebatur enim multitudo populi clamans tolle eum
- ³⁷ et cum coepisset induci in castra Paulus dicit tribuno si licet mihi loqui aliquid ad te qui dixit graece nosti
- ³⁸ nonne tu es Aegyptius qui ante hos dies tumultum concitasti et eduxisti in desertum quattuor milia virorum sicariorum
- ³⁹ et dixit ad eum Paulus ego homo sum quidem iudaeus a Tarso Ciliciae non ignotae civitatis municeps rogo autem te permitte mihi loqui ad populum
- ⁴⁰ et cum ille permisisset Paulus stans in gradibus annuit manu ad plebem et magno silentio facto adlocutus est hebraea lingua dicens

CAPITULUM 22

Viri fratres et patres audite quam ad vos nunc reddo rationem

² cum audissent autem quia hebraea lingua loquitur ad illos magis praestiterunt silentium

³ et dixit ego sum vir iudaeus natus Tarso Ciliciae nutritus autem in ista civitate secus pedes Gamalihel eruditus iuxta veritatem paternae legis aemulator legis sicut et vos omnes estis hodie

⁴ qui hanc viam persecutus sum usque ad mortem alligans et tradens in custodias viros ac mulieres

⁵ sicut princeps sacerdotum testimonium mihi reddit et omnes maiores natu a quibus et epistulas accipiens ad fratres Damascum pergebam ut adducerem inde vinctos in

Hierusalem uti punirentur

⁶ factum est autem eunte me et adpropinquante Damasco media die subito de caelo circumfulsit me lux copiosa

⁷ et decidens in terram audivi vocem dicentem mihi Saule Saule quid me persequeris

⁸ ego autem respondi quis es Domine dixitque ad me ego sum Iesus Nazarenus quem tu persequeris

⁹ et qui mecum erant lumen quidem viderunt vocem autem non audierunt eius qui loquebatur mecum

¹⁰ et dixi quid faciam Domine Dominus autem dixit ad me surgens vade Damascum et ibi tibi dicetur de omnibus quae te oporteat facere

¹¹ et cum non viderem prae claritate luminis illius ad manum deductus a comitibus veni Damascum

¹² Ananias autem quidam vir secundum legem testimonium habens ab omnibus habitantibus Iudaeis

¹³ veniens ad me et adstans dixit mihi Saule frater respice et ego eadem hora respexi in eum

¹⁴ at ille dixit Deus patrum nostrorum praeordinavit te ut cognosceres voluntatem eius et videres Iustum et audires vocem ex ore eius

¹⁵ quia eris testis illius ad omnes homines eorum quae vidisti et audisti

¹⁶ et nunc quid moraris exsurge baptizare et ablue peccata tua invocato nomine ipsius

¹⁷ factum est autem revertenti mihi in Hierusalem et oranti in templo fieri me in stupore mentis

¹⁸ et videre illum dicentem mihi festina et exi velociter ex Hierusalem quoniam non recipient testimonium tuum de me

¹⁹ et ego dixi Domine ipsi sciunt quia ego eram concludens in carcerem et caedens per synagogas eos qui credebant in te

²⁰ et cum funderetur sanguis Stephani testis tui ego adstabam et consentiebam et custodiebam vestimenta interficientium illum

²¹ et dixit ad me vade quoniam ego in nationes longe mittam te

²² audiebant autem eum usque ad hoc verbum et levaverunt vocem suam dicentes tolle de terra eiusmodi non enim fas est eum vivere

²³ vociferantibus autem eis et proicientibus vestimenta sua et pulverem iactantibus in aera

²⁴ iussit tribunus induci eum in castra et flagellis caedi et torqueri eum ut sciret propter quam causam sic adclamarent ei

²⁵ et cum adstrinxissent eum loris dixit adstanti sibi centurioni Paulus si hominem romanum et indemnatum licet vobis flagellare

²⁶ quo audito centurio accessit ad tribunum et nuntiavit dicens quid acturus es hic enim homo civis romanus est

²⁷ accedens autem tribunus dixit illi dic mihi tu Romanus es at ille dixit etiam

²⁸ et respondit tribunus ego multa summa civitatem hanc consecutus sum et Paulus ait ego autem et natus sum

²⁹ protinus ergo discesserunt ab illo qui eum torturi erant tribunus quoque timuit postquam rescivit quia civis romanus esset et quia alligasset eum

³⁰ postera autem die volens scire diligentius qua ex causa accusaretur a Iudaeis solvit eum et iussit sacerdotes convenire et omne concilium et producens Paulum statuit inter illos

CAPITULUM 23

¹ Intendens autem concilium Paulus ait viri fratres ego omni conscientia bona conversatus sum ante Deum usque in hodiernum diem

² princeps autem sacerdotum Ananias praecepit adstantibus sibi percutere os eius

³ tunc Paulus ad eum dixit percutiet te Deus paries dealbate et tu sedens iudicas me secundum legem et contra legem iubes me percuti

⁴ et qui adstabant dixerunt summum sacerdotem Dei maledicis

⁵ dixit autem Paulus nesciebam fratres quia princeps est sacerdotum scriptum est enim principem populi tui non maledices

⁶ sciens autem Paulus quia una pars esset Sadducaeorum et altera Phariseorum exclamavit in concilio viri fratres ego Phariseus sum filius Phariseorum de spe et resurrectione mortuorum ego iudicor

⁷ et cum haec dixisset facta est dissensio inter Phariseos et Sadducaeos et soluta est multitudo

⁸ Sadducaei enim dicunt non esse resurrectionem neque angelum neque spiritum Pharisei autem utrumque confitentur

⁹ factus est autem clamor magnus et surgentes quidam Phariseorum pugnabant dicentes nihil mali invenimus in homine isto quod si spiritus locutus est ei aut angelus

¹⁰ et cum magna dissensio facta esset timens tribunus ne discerperetur Paulus ab ipsis iussit milites descendere et rapere eum de medio eorum ac deducere eum in castra

¹¹ sequenti autem nocte adsistens ei Dominus ait constans esto sicut enim testificatus es de me Hierusalem sic te oportet et Romae testificari

¹² facta autem die collegerunt se quidam ex Iudaeis et devoverunt se dicentes neque manducatuos neque bibituos donec occiderent Paulum

¹³ erant autem plus quam quadraginta qui hanc coniurationem fecerant

¹⁴ qui accesserunt ad principes sacerdotum et seniores et dixerunt devotione devovimus nos nihil gustatuos donec occidamus Paulum

¹⁵ nunc ergo vos notum facite tribuno cum concilio ut producat illum ad vos tamquam aliquid certius cognituri de eo nos vero priusquam adpropiet parati sumus interficere illum

¹⁶ quod cum audisset filius sororis Pauli insidias venit et intravit in castra nuntiavitque Paulo

¹⁷ vocans autem Paulus ad se unum ex centurionibus ait adolescentem hunc perduc ad tribunum habet enim aliquid indicare illi

¹⁸ et ille quidem adsumens eum duxit ad tribunum et ait vinctus Paulus vocans rogavit me hunc adolescentem perducere ad te habentem aliquid loqui tibi

¹⁹ adprehendens autem tribunus manum illius secessit cum eo seorsum et interrogavit illum quid est quod habes indicare mihi

²⁰ ille autem dixit Iudaeis convenit rogare te ut crastina die Paulum producas in concilium quasi aliquid certius inquisituri sint de illo

²¹ tu vero ne credideris illis insidiantur enim ei ex eis viri amplius quadraginta qui se devoverunt non manducare neque bibere donec interficiant eum et nunc parati sunt

expectantes promissum tuum

²² tribunus igitur dimisit adolescentem praecipiens ne cui loqueretur quoniam haec nota sibi fecisset

²³ et vocatis duobus centurionibus dixit illis parate milites ducentos ut eant usque Caesaream et equites septuaginta et lancearios ducentos a tertia hora noctis

²⁴ et iumenta praeparate ut inponentes Paulum salvum perducerent ad Felicem praesidem

²⁵

²⁶ scribens epistulam continentem haec Claudius Lysias optimo praesidi Felici salutem

²⁷ virum hunc comprehensum a Iudaeis et incipientem interfici ab eis superveniens cum exercitu eripui cognito quia Romanus est

²⁸ volensque scire causam quam obiciebant illi deduxi eum in concilium eorum

²⁹ quem inveni accusari de quaestionibus legis ipsorum nihil vero dignum morte aut vinculis habentem crimen

³⁰ et cum mihi perlatum esset de insidiis quas paraverunt ei misi ad te denuntians et accusatoribus ut dicant apud te

³¹ milites ergo secundum praeceptum sibi adsumentes Paulum duxerunt per noctem in Antipatridem

³² et postera die dimissis equitibus ut irent cum eo reversi sunt ad castra

³³ qui cum venissent Caesaream et tradidissent epistulam praesidi statuerunt ante illum et Paulum

³⁴ cum legisset autem et interrogasset de qua provincia esset et cognoscens quia de Cilicia

³⁵ audiam te inquit cum et accusatores tui venerint iussitque in praetorio Herodis custodiri eum

CAPITULUM 24

Post quinque autem dies descendit princeps sacerdotum Ananias cum senioribus quibusdam et Tertullo quodam oratore qui adierunt praesidem adversus Paulum

² et citato Paulo coepit accusare Tertullus dicens cum in multa pace agamus per te et multa corrigantur per tuam providentiam

³ semper et ubique suscipimus optime Felix cum omni gratiarum actione

⁴ ne diutius autem te protraham oro breviter audias nos pro tua clementia

⁵ invenimus hunc hominem pestiferum et concitantem seditiones omnibus Iudaeis in universo orbe et auctorem seditionis sectae Nazarenorum

⁶ qui etiam templum violare conatus est quem et adprehendimus

⁷

⁸ a quo poteris ipse iudicans de omnibus istis cognoscere de quibus nos accusamus eum

⁹ adiecerunt autem et Iudaei dicentes haec ita se habere

¹⁰ respondit autem Paulus annuente sibi praeside dicere ex multis annis esse te iudicem genti huic sciens bono animo pro me satisfaciam

¹¹ potes enim cognoscere quia non plus sunt dies mihi quam duodecim ex quo ascendi adorare in Hierusalem

¹² et neque in templo invenerunt me cum aliquo disputantem aut concursum facientem

turbae neque in synagogis neque in civitate

13 neque probare possunt tibi de quibus nunc accusant me

14 confiteor autem hoc tibi quod secundum sectam quam dicunt heresim sic deservio patrio Deo meo credens omnibus quae in lege et prophetis scripta sunt

15 spem habens in Deum quam et hii ipsi expectant resurrectionem futuram iustorum et iniquorum

16 in hoc et ipse studeo sine offenculo conscientiam habere ad Deum et ad homines semper

17 post annos autem plures elemosynas facturum in gentem meam veni et oblationes et vota

18 in quibus invenerunt me purificatum in templo non cum turba neque cum tumultu

19 quidam autem ex Asia Iudaei quos oportebat apud te praesto esse et accusare si quid haberent adversum me

20 aut hii ipsi dicant si quid invenerunt in me iniquitatis cum stem in concilio

21 nisi de una hac solummodo voce qua clamavi inter eos stans quoniam de resurrectione mortuorum ego iudicor hodie a vobis

22 distulit autem illos Felix certissime sciens de via dicens cum tribunus Lysias descenderit audiam vos

23 iussitque centurioni custodiri eum et habere requiem nec quemquam prohibere de suis ministrare ei

24 post aliquot autem dies veniens Felix cum Drusilla uxore sua quae erat Iudaea vocavit Paulum et audivit ab eo fidem quae est in Iesum Christum

25 disputante autem illo de iustitia et castitate et de iudicio futuro timefactus Felix respondit quod nunc adtinet vade tempore autem opportuno accersiam te

26 simul et sperans quia pecunia daretur a Paulo propter quod et frequenter accersiens eum loquebatur cum eo

27 biennio autem expleto accepit successorem Felix Porcium Festum volens autem gratiam praestare Iudaeis Felix reliquit Paulum vinctum

CAPITULUM 25

Festus ergo cum venisset in provinciam post triduum ascendit Hierosolimam a Caesarea

2 adieruntque eum principes sacerdotum et primi Iudaeorum adversus Paulum et rogabant eum

3 postulantes gratiam adversum eum ut iuberet perducere eum Hierusalem insidias tendentes ut eum interficerent in via

4 Festus autem respondit servari Paulum in Caesarea se autem maturius profecturum

5 qui ergo in vobis ait potentes sunt descendentes simul si quod est in viro crimen accusent eum

6 demoratus autem inter eos dies non amplius quam octo aut decem descendit Caesaream et altera die sedit pro tribunali et iussit Paulum adduci

7 qui cum perductus esset circumsteterunt eum qui ab Hierosolyma descenderant Iudaei multas et graves causas obicientes quas non poterant probare

8 Paulo autem rationem reddente quoniam neque in legem Iudaeorum neque in templum neque in Caesarem quicquam peccavi

- ⁹ Festus autem volens Iudaeis gratiam praestare respondens Paulo dixit vis Hierosolymam ascendere et ibi de his iudicari apud me
- ¹⁰ dixit autem Paulus ad tribunal Caesaris sto ubi me oportet iudicari Iudaeis non nocui sicut tu melius nosti
- ¹¹ si enim nocui aut dignum morte aliquid feci non recuso mori si vero nihil est eorum quae hii accusant me nemo potest me illis donare Caesarem appello
- ¹² tunc Festus cum consilio locutus respondit Caesarem appellasti ad Caesarem ibis
- ¹³ et cum dies aliquot transacti essent Agrippa rex et Bernice descenderunt Caesaream ad salutandum Festum
- ¹⁴ et cum dies plures ibi demorarentur Festus regi indicavit de Paulo dicens vir quidam est derelictus a Felice vinctus
- ¹⁵ de quo cum essem Hierosolymis adierunt me principes sacerdotum et seniores Iudaeorum postulantes adversus illum damnationem
- ¹⁶ ad quos respondi quia non est consuetudo Romanis donare aliquem hominem priusquam is qui accusatur praesentes habeat accusatores locumque defendendi accipiat ad abluenda crimina
- ¹⁷ cum ergo huc convenissent sine ulla dilatione sequenti die sedens pro tribunali iussi adduci virum
- ¹⁸ de quo cum stetissent accusatores nullam causam deferebant de quibus ego suspicabar malum
- ¹⁹ quaestiones vero quasdam de sua superstitione habebant adversus eum et de quodam Iesu defuncto quem adfirmabat Paulus vivere
- ²⁰ haesitans autem ego de huiusmodi quaestione dicebam si vellet ire Hierosolymam et ibi iudicari de istis
- ²¹ Paulo autem appellante ut servaretur ad Augusti cognitionem iussi servari eum donec mittam eum ad Caesarem
- ²² Agrippa autem ad Festum volebam et ipse hominem audire cras inquit audies eum
- ²³ altera autem die cum venisset Agrippa et Bernice cum multa ambitione et introissent in auditorium cum tribunis et viris principalibus civitatis et iubente Festo adductus est Paulus
- ²⁴ et dixit Festus Agrippa rex et omnes qui simul adestis nobiscum viri videtis hunc de quo omnis multitudo Iudaeorum interpellavit me Hierosolymis petens et hic clamantes non oportere eum vivere amplius
- ²⁵ ego vero conperi nihil dignum eum morte admisisse ipso autem hoc appellante Augustum iudicavi mittere
- ²⁶ de quo quid certum scribam domino non habeo propter quod produxi eum ad vos et maxime ad te rex Agrippa ut interrogatione facta habeam quid scribam
- ²⁷ sine ratione enim mihi videtur mittere vinctum et causas eius non significare

CAPITULUM 26

Agrippa vero ad Paulum ait permittitur tibi loqui pro temet ipso tunc Paulus extenta manu coepit rationem reddere

² de omnibus quibus accusor a Iudaeis rex Agrippa aestimo me beatum apud te cum sim defensurus me hodie

³ maxime te sciente omnia quae apud Iudaeos sunt consuetudines et quaestiones propter quod obsecro patienter me audias

⁴ et quidem vitam meam a iuventute quae ab initio fuit in gente mea in Hierosolymis noverunt omnes Iudaei

⁵ praescientes me ab initio si velint testimonium perhibere quoniam secundum certissimam sectam nostrae religionis vixi Pharisaeus

⁶ et nunc in spe quae ad patres nostros repromissionis facta est a Deo sto iudicio subiectus

⁷ in quam duodecim tribus nostrae nocte ac die deservientes sperant devenire de qua spe accusor a Iudaeis rex

⁸ quid incredibile iudicatur apud vos si Deus mortuos suscitatur

⁹ et ego quidem existimaveram me adversus nomen Iesu Nazareni debere multa contraria agere

¹⁰ quod et feci Hierosolymis et multos sanctorum ego in carceribus inclusi a principibus sacerdotum potestate accepta et cum occiderentur detuli sententiam

¹¹ et per omnes synagogas frequenter puniens eos conpellebam blasphemare et amplius insaniens in eos persequebar usque in exterarum civitates

¹² in quibus dum irem Damascum cum potestate et permissu principum sacerdotum

¹³ die media in via vidi rex de caelo supra splendorem solis circumfulsisse me lumen et eos qui mecum simul erant

¹⁴ omnesque nos cum decidissemus in terram audivi vocem loquentem mihi hebraica lingua Saule Saule quid me persequeris durum est tibi contra stimulum calcitrare

¹⁵ ego autem dixi quis es Domine Dominus autem dixit ego sum Iesus quem tu persequeris

¹⁶ sed exsurge et sta super pedes tuos ad hoc enim apparui tibi ut constituam te ministrum et testem eorum quae vidisti et eorum quibus apparebo tibi

¹⁷ eripiens te de populo et gentibus in quas nunc ego mitto te

¹⁸ aperire oculos eorum ut convertantur a tenebris ad lucem et de potestate Satanae ad Deum ut accipiant remissionem peccatorum et sortem inter sanctos per fidem quae est in me

¹⁹ unde rex Agrippa non fui incredulus caelestis visionis

²⁰ sed his qui sunt Damasci primum et Hierosolymis et in omnem regionem Iudaeae et gentibus adnuntiabam ut paenitentiam agerent et converterentur ad Deum digna paenitentiae opera facientes

²¹ hac ex causa me Iudaei cum essem in templo comprehensum temptabant interficere

²² auxilio autem adiutus Dei usque in hodiernum diem sto testificans minori atque maiori nihil extra dicens quam ea quae prophetae sunt locuti futura esse et Moses

²³ si passibilis Christus si primus ex resurrectione mortuorum lumen adnuntiaturus est populo et gentibus

²⁴ haec loquente eo et rationem reddente Festus magna voce dixit insani Paule multae te litterae ad insaniam convertunt

²⁵ at Paulus non insanio inquit optime Feste sed veritatis et sobrietatis verba eloquor

²⁶ scit enim de his rex ad quem et constanter loquor latere enim eum nihil horum arbitror neque enim in angulo quicquam horum gestum est

²⁷ credis rex Agrippa prophetis scio quia credis

²⁸ Agrippa autem ad Paulum in modico suades me Christianum fieri

²⁹ et Paulus opto apud Deum et in modico et in magno non tantum te sed et omnes hos qui audiunt hodie fieri tales qualis et ego sum exceptis vinculis his

- ³⁰ et exsurrexit rex et praeses et Bernice et qui adsidebant eis
³¹ et cum secessissent loquebantur ad invicem dicentes quia nihil morte aut vinculorum dignum quid facit homo iste
³² Agrippa autem Festo dixit dimitti poterat homo hic si non appellasset Caesarem

CAPITULUM 27

- U**t autem iudicatum est eum navigare in Italiam et tradi Paulum cum reliquis custodiis centurioni nomine Iulio cohortis Augustae
² ascendentes autem navem hadrumetinam incipientem navigare circa Asiae loca sustulimus perseverante nobiscum Aristarcho Macedone Thessalonicense
³ sequenti autem die devenimus Sidonem humane autem tractans Iulius Paulum permisit ad amicos ire et curam sui agere
⁴ et inde cum sustulissemus subnavigavimus Cypro propterea quod essent venti contrarii
⁵ et pelagus Ciliciae et Pamphiliae navigantes venimus Lystram quae est Lyciae
⁶ et ibi inveniens centurio navem alexandrinam navigantem in Italiam transposuit nos in eam
⁷ et cum multis diebus tarde navigaremus et vix devenissemus contra Cnidum prohibente nos vento adnavigavimus Cretae secundum Salmonem
⁸ et vix iuxta navigantes venimus in locum quendam qui vocatur Boni portus cui iuxta erat civitas Thalassa
⁹ multo autem tempore peracto et cum iam non esset tuta navigatio eo quod et ieiunium iam praeterisset consolabatur Paulus
¹⁰ dicens eis viri video quoniam cum iniuria et multo damno non solum oneris et navis sed etiam animarum nostrarum incipit esse navigatio
¹¹ centurio autem gubernatori et nauclerio magis credebat quam his quae a Paulo dicebantur
¹² et cum aptus portus non esset ad hiemandum plurimi statuerunt consilium navigare inde si quo modo possent devenientes Phoenice hiemare portum Cretae respicientem ad africanum et ad chorum
¹³ adspirante autem austro aestimantes propositum se tenere cum sustulissent de Asson legebant Cretam
¹⁴ non post multum autem misit se contra ipsam ventus typhonicus qui vocatur euroaquilo
¹⁵ cumque arrepta esset navis et non posset conari in ventum data nave flatibus ferebamur
¹⁶ insulam autem quendam decurrentes quae vocatur Caudam potuimus vix obtinere scapham
¹⁷ qua sublata adiutoriis utebantur accingentes navem timentes ne in Syrtim inciderent submisso vase sic ferebantur
¹⁸ valide autem nobis tempestate iactatis sequenti die iactum fecerunt
¹⁹ et tertia die suis manibus armamenta navis proiecerunt
²⁰ neque sole autem neque sideribus apparentibus per plures dies et tempestate non exigua imminente iam ablata erat spes omnis salutis nostrae
²¹ et cum multa ieiunatio fuisset tunc stans Paulus in medio eorum dixit oportebat quidem o viri audito me non tollere a Creta lucrique facere iniuriam hanc et iacturam

²² et nunc suadeo vobis bono animo esse amissio enim nullius animae erit ex vobis praeterquam navis

²³ adstitit enim mihi hac nocte angelus Dei cuius sum ego et cui deservio

²⁴ dicens ne timeas Paule Caesari te oportet adsistere et ecce donavit tibi Deus omnes qui navigant tecum

²⁵ propter quod bono animo estote viri credo enim Deo quia sic erit quemadmodum dictum est mihi

²⁶ in insulam autem quandam oportet nos devenire

²⁷ sed posteaquam quartadecima nox supervenit navigantibus nobis in Hadria circa mediam noctem suspicabantur nautae apparere sibi aliquam regionem

²⁸ qui submittentes invenerunt passus viginti et pusillum inde separati invenerunt passus quindecim

²⁹ timentes autem ne in aspera loca incideremus de puppi mittentes anchoras quattuor optabant diem fieri

³⁰ nautis vero quaerentibus fugere de navi cum misissent scapham in mare sub obtentu quasi a prora inciperent anchoras extendere

³¹ dixit Paulus centurioni et militibus nisi hii in navi manserint vos salvi fieri non potestis

³² tunc absciderunt milites funes scaphae et passi sunt eam excidere

³³ et cum lux inciperet fieri rogabat Paulus omnes sumere cibum dicens quartadecima hodie die expectantes ieiuni permanetis nihil accipientes

³⁴ propter quod rogo vos accipere cibum pro salute vestra quia nullius vestrum capillus de capite peribit

³⁵ et cum haec dixisset sumens panem gratias egit Deo in conspectu omnium et cum fregisset coepit manducare

³⁶ animaequiores autem facti omnes et ipsi adsumpserunt cibum

³⁷ eramus vero universae animae in navi ducentae septuaginta sex

³⁸ et satiati cibo adleviabant navem iactantes triticum in mare

³⁹ cum autem dies factus esset terram non agnoscebant sinum vero quendam considerabant habentem litus in quem cogitabant si possent eicere navem

⁴⁰ et cum anchoras abstulissent committebant se mari simul laxantes iuncturas gubernaculorum et levato artemone secundum flatum aurae tendebant ad litus

⁴¹ et cum incidissemus in locum bithalassum inpegerunt navem et prora quidem fixa manebat immobilis puppis vero solvebatur a vi maris

⁴² militum autem consilium fuit ut custodias occiderent ne quis cum enatasset effugeret

⁴³ centurio autem volens servare Paulum prohibuit fieri iussitque eos qui possent natare mittere se primos et evadere et ad terram exire

⁴⁴ et ceteros alios in tabulis ferebant quosdam super ea quae de navi essent et sic factum est ut omnes animae evaderent ad terram

CAPITULUM 28

Et cum evasissemus tunc cognovimus quia Militene insula vocatur barbari vero praestabant non modicam humanitatem nobis

² accensa enim pyra reficiebant nos omnes propter imbrem qui imminebat et frigus

³ cum congregasset autem Paulus sarmentorum aliquantam multitudinem et inposuisset

super ignem vipera a calore cum processisset invasit manum eius

⁴ ut vero viderunt barbari pendentem bestiam de manu eius ad invicem dicebant utique homicida est homo hic qui cum evaserit de mari Ultio non sinit vivere

⁵ et ille quidem excutens bestiam in ignem nihil mali passus est

⁶ at illi existimabant eum in tumorem convertendum et subito casurum et mori diu autem illis sperantibus et videntibus nihil mali in eo fieri convertentes se dicebant eum esse deum

⁷ in locis autem illis erant praedia principis insulae nomine Publii qui nos suscipiens triduo benigne exhibuit

⁸ contigit autem patrem Publii febribus et dysenteria vexatum iacere ad quem Paulus intravit et cum orasset et inposuisset ei manus salvavit eum

⁹ quo facto et omnes qui in insula habebant infirmitates accedebant et curabantur

¹⁰ qui etiam multis honoribus nos honoraverunt et navigantibus inposuerunt quae necessaria erant

¹¹ post menses autem tres navigavimus in nave alexandrina quae in insula hiemaverat cui erat insigne Castorum

¹² et cum venissemus Syracusam mansimus ibi triduo

¹³ inde circumlegentes devenimus Regium et post unum diem flante austro secunda die venimus Puteolos

¹⁴ ubi inventis fratribus rogati sumus manere apud eos dies septem et sic venimus Romam

¹⁵ et inde cum audissent fratres occurrerunt nobis usque ad Appii Forum et Tribus Tabernis quos cum vidisset Paulus gratias agens Deo accepit fiduciam

¹⁶ cum venissemus autem Romam permissum est Paulo manere sibimet cum custodiente se milite

¹⁷ post tertium autem diem convocavit primos Iudaeorum cumque convenissent dicebat eis ego viri fratres nihil adversus plebem faciens aut morem paternum vinctus ab Hierosolymis traditus sum in manus Romanorum

¹⁸ qui cum interrogationem de me habuissent voluerunt me dimittere eo quod nulla causa esset mortis in me

¹⁹ contradicentibus autem Iudaeis coactus sum appellare Caesarem non quasi gentem meam habens aliquid accusare

²⁰ propter hanc igitur causam rogavi vos videre et adloqui propter spem enim Israel catena hac circumdatus sum

²¹ at illi dixerunt ad eum nos neque litteras accepimus de te a Iudaea neque adveniens aliquis fratrum nuntiavit aut locutus est quid de te malum

²² rogamus autem a te audire quae sentis nam de secta hac notum est nobis quia ubique ei contradicatur

²³ cum constituissent autem illi diem venerunt ad eum in hospitium plures quibus exponebat testificans regnum Dei suadensque eos de Iesu ex lege Mosi et prophetis a mane usque ad vesperam

²⁴ et quidam credebant his quae dicebantur quidam vero non credebant

²⁵ cumque invicem non essent consentientes discedebant dicente Paulo unum verbum quia bene Spiritus Sanctus locutus est per Esaiam prophetam ad patres nostros

²⁶ dicens vade ad populum istum et dic aure audietis et non intellegitis et videntes videbitis et non perspicietis

27 incrassatum est enim cor populi huius et auribus graviter audierunt et oculos suos compresserunt ne forte videant oculis et auribus audiant et corde intellegant et convertantur et sanem illos

28 notum ergo sit vobis quoniam gentibus missum est hoc salutare Dei ipsi et audient
29

30 mansit autem biennio toto in suo conducto et suscipiebat omnes qui ingrediebantur ad eum

31 praedicans regnum Dei et docens quae sunt de Domino Iesu Christo cum omni fiducia sine prohibitione

For other languages please go to **www.wordproject.org**